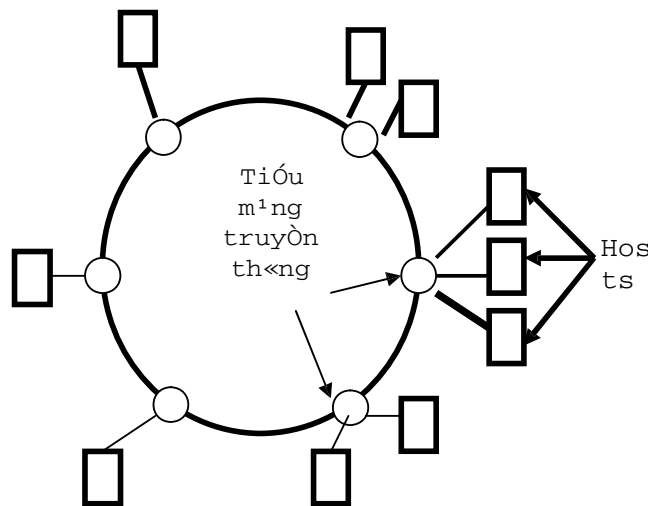

CHƯƠNG 1 MẠNG MÁY TÍNH

Trong chương này chúng ta sẽ thảo luận một số vấn đề liên quan đến mạng máy tính, tập trung vào các khái niệm và các vấn đề quan trọng đối với các hệ CSDL phân tán. Vì thế chúng ta sẽ bỏ qua hầu hết các chi tiết về công nghệ và kỹ thuật trong các phần trình bày này.

Hình 1.1. Mạng máy tính.

Chúng ta định nghĩa một mạng máy tính (computer network) là một tập các máy tính tự vận hành, được nối kết lại và có khả năng trao đổi thông tin giữa chúng (hình 1.1). Có hai ý chính trong định nghĩa này là "được nối kết lại" và "tự vận hành".

Chúng ta muốn các máy tính tự vận hành để mỗi máy có thể cho các chương trình chạy trên chúng. Chúng ta cũng muốn các máy tính được kết nối lại để có thể trao đổi thông tin cho nhau. Các máy tính trên một mạng thường được gọi là nút (node), host hoặc trạm (site). Chúng tạo ra các thành phần phần cứng cơ bản của một mạng. Những thành phần cơ bản khác là đường truyền dùng để nối kết các nút. Chúng ta lưu ý rằng đôi khi thuật ngữ host

vụ node cả số đồng nối một thiết bị nhận, cần Site ước định nối một thiết bị cục bộ mạng chủ yếu trên.

1.1. Các khái niệm về truyền dữ liệu

Trước tiên chúng ta hãy đưa ra một số định nghĩa cơ bản. Theo (Stallings, 1998) *dữ liệu (ước định định nghĩa) là các thực thể định truyền tải ý nghĩa. Tín hiệu (signal) là sự mã hóa dữ liệu dưới dạng điện hoặc điện tử. Phát tín hiệu (signaling) là hình thức gửi lan truyền tín hiệu qua một vật đến truyền thích hợp nào đó. Về cuối cùng là sự truyền tin (transmission) là quá trình trao đổi dữ liệu bằng cách gửi lan truyền và xử lý các tín hiệu*".

Thiết bị (equipment) trong mạng truyền thông thường ước định kết qua các kênh truyền (link), mỗi kênh truyền cần mang một hoặc nhiều kênh (channel). Kênh truyền là một thực thể lý cần kênh chỉ là một thực thể logic. Kênh truyền cần mang dữ liệu dưới dạng tín hiệu số (digital signal) hoặc tín hiệu tương tự (analog signal). Chúng ta cần ước định thời gian cần mang dữ liệu dưới dạng tương tự, dĩ nhiên chúng ta cần ước định thay thế bởi các kênh truyền thích hợp hơn cho việc truyền tải số. Mỗi kênh truyền cần một số lượng (capacity), ước định định nghĩa là sự lưu trữ dữ liệu cần thiết truyền trên kênh truyền trong một đơn vị thời gian. Số lượng này thường ước định gọi là băng thông (bandwidth) của kênh. Trong các kênh truyền tương tự, băng thông ước định định nghĩa là hiệu số (tính bằng Hertz) giữa tần số thấp nhất và tần số cao nhất cần truyền ước định trên kênh mỗi giây. Trong các kênh truyền số, băng thông thường ước định xem là số bit cần thiết truyền trong mỗi giây. Dựa theo băng thông chúng ta cần xác định ba loại kênh.

1. Kênh điện thoại tương tự (analog telephone channel): Cần mang một 33 Kbps với các kỹ thuật điều chế thích hợp.

2. Kênh điện thoại số (digital telephone channel): Cần mang 56 hoặc 64 Kbps (ước định gửi là tốc độ ISDN).

3. Kênh băng rộng (broadband channel): Cần mang 1,5 Mbps hoặc hơn; chúng ta cần xác định phân bổ cho các mạch điện thoại số.

[illegible]

Tõ gac ®é hõ CSDL phõn t₁n, mét ®Æc tnh kh₁c cña ®uêng truyøn d÷ liõu lụ chỗ ®é ho¹t ®éng cña nã. Mét ®uêng truyøn cũ thõ ho¹t ®éng theo chỗ ®é ®-n c«ng (simplex), b₁n song c«ng (half - duplex) hoÆc toạ song c«ng (full - duplex). Mét ®uêng truyøn ho¹t ®éng theo chỗ ®é ®-n c«ng cũ truyøn tnh hiõu vụ d÷ liõu theo mét chiõu. Sưung truyøn b₁n song c«ng cũ thõ truyøn d÷ liõu theo cũ hai chiõu nhưng kh«ng thùc hiõn ®uêc cũng mét lóc. Qu, trnh truyøn trũc tiªn sĩ tiõn hnh theo mét chiõu, sau ®ã ®uêng truyøn ph¶i "quay ®õu lĩi" th qu, trnh truyøn theo chiõu nguĩc lĩi mĩi cũ thõ bũt ®õu. Sưung truyøn toạ song c«ng cũ thõ truyøn tnh hiõu vụ d÷ liõu theo cũ hai chiõu ®ãng thùi. Chóng lụ m«i trườg linh ho¹t nhÊt vụ cũ chi phĩ cao nhÊt.

Khi truy  n t i giữa c c máy tính, d  li u th ng được truy  n theo t ng *b  d  li u* (frame). Th ng th  gi i h n trên c a k ch th c b  d  li u ph i được thiết lập cho m i mạng v  m i b  ch a d  li u c ng c c thông tin    u khiển nh     n v     a ch  ngu n, m  ki m l i cho kh i, v n v n. . . (xem h nh 1.2). N u m t th ng b o c n ph i g i t  m t n t ngu n    n m t n t    ch nh ng không x p v a vào được m t b , n  s  được t ch ra thành nhiều b .

Số	Nội dung thông báo	M. kiểm tra
----	--------------------	-------------

- * Sửa chữa nguồn
- * Sửa chữa lỗi
- * M. sẽ thông báo
- * M. sẽ báo
- * M. xác nhận
- * Thông tin điều khiển

Hình 1.2. Dòng thức báo điều khiển.

Trong chương này, chúng ta sẽ bàn về các *gói (packet)* và kỹ thuật chuyển *mạch gói (packet switching)*. Thuật ngữ *gói* và *bã* khi sử dụng lẫn lộn nhưng điều này không hợp toàn chính xác mặc dù chúng đều có ý nghĩa như nhau. Nhưng hợp toàn chính xác giao thức truyền thông, chúng đều có ý nghĩa khác nhau. Tổ quan niệm thực hành, khác biệt giữa *gói* và *bã* thường sử dụng xem xét qua dòng thức của chúng. Một dòng thức gói chứa thông tin tiêu đề cho từng mạch, nghĩa là thông tin chỉ đường (routing), cần một bộ nhớ các thông tin liên quan đến các chỗ khác trên của từng liên kết dữ liệu.

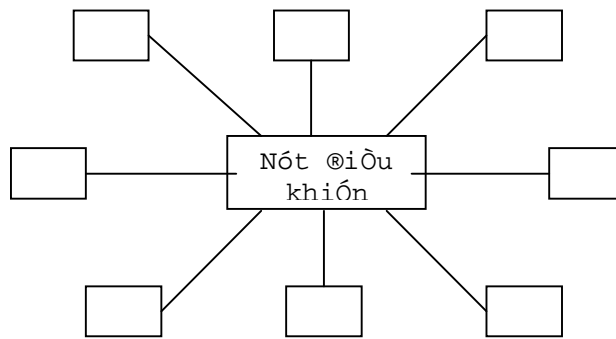
1.2. Các loại mạch máy tính

Cả rất nhiều chuẩn dùng để phân loại mạch máy tính. Một chuẩn thường dùng để cấu trúc kết nối (interconnection structure) của các máy tính (thường sử dụng giải pháp topo mạch), một chuẩn khác là chỗ để truyền và một chuẩn nữa là sự phân bố bộ nhớ.

Các kiểu mạng

Như ta đã biết, cấu trúc nội kết luận của các máy tính trên một mạng là với nhau. Một số kiểu thông đồng tập mạng hình sao (star), mạng vòng (ring), mạng bus, mạng lưới (meshed) và mạng vô hình hình (irregular). . .

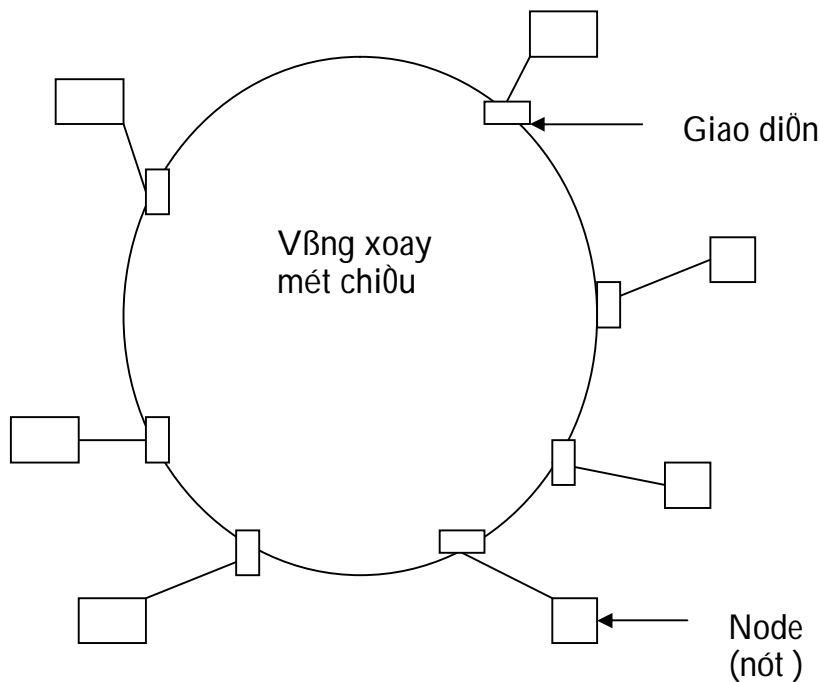
Trong các mạng hình sao (hình 1.3), tất cả các máy tính đều được nối với một máy tính trung tâm là đầu phiên việc truyền dữ liệu trên mạng. Vì vậy nếu hai máy tính muốn trao đổi với nhau, chúng phải thông qua máy tính trung tâm. Bởi vì mọi máy tính đều có đường truyền riêng với máy tính trung tâm nên cần phải có một thời gian chờ để các máy tính "vô tình" và máy tính trung tâm khi chúng muốn trao đổi.

Hình 1.3. Mạng hình sao.

Lưu ý mạng này thường được dùng trong các tác vụ cần nhiều chỉ định như nhiều vòng lặp nhau, máy tính trung tâm được đặt tại vị trí phân phối hoặc tại trung tâm vòng. Trong trường hợp này việc xử lý các bộ phận thực hiện tại mọi nút và dữ liệu cuối cùng sẽ được truyền đến máy tính trung tâm. Một khuyết điểm của mạng hình sao là độ tin cậy thấp. Vì giao tiếp giữa hai máy tính phải thông qua máy tính trung tâm, một sự cố tại nút trung tâm sẽ làm cho việc truyền trên mạng ngừng trở nên tạm thời. Một khuyết điểm khác là phải trả giá cao trên máy tính trung tâm; vì vậy phải đầu tư vào việc giao tiếp trên mạng, phải trả giá tại chỗ cao hơn các trạm khác. Vì thế người ta thường dùng một trạm trung tâm minh họa các máy tính vô tình. Do những khuyết điểm này, mạng hình sao thường chỉ được dùng khi lưu trữ dữ liệu cần truyền giữa các máy tính vô tình không cao.

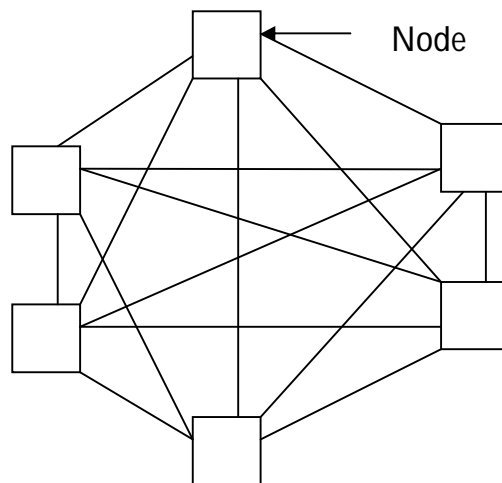
Trong các mạng xoay vòng (hình 1.4), các máy tính được nối với nhau thành vòng (vòng truyền) cả dạng một vòng khép kín. Truyền dữ liệu quanh vòng theo một chiều, và mỗi trạm (thực sự là giao diện tại mỗi trạm) đóng vai trò là một bộ chuyển tiếp (repeater). Khi nhận được một thông báo (message), nó kiểm tra địa chỉ, sao chép thông báo và nếu là thông báo được gọi cho nó thì truyền thông báo tiếp.

Hình 1.4. Mạng xoay vòng

Việc điều khiển truyền tin trên mạng xoay vòng thường được thực hiện bằng thủ tục điều khiển (control token). Trong kiểu này giống nhất, một thủ tục (token) với một mức bit cho ra rằng mạng hiện đang rảnh và một mức bit khác cho biết rằng mạng đang được dùng, được chuyển xoay vòng trên mạng. Mỗi trạm khi muốn truyền thông báo phải đợi đến khi thủ tục truyền đến. Khi đã trạm sẽ kiểm tra mức bit của thủ tục để xem mạng đang rảnh hay đang được dùng. Nếu mạng rảnh, trạm sẽ thay đổi mức bit, cho ra rằng mạng đang được dùng rồi để các thông báo vào vòng xoay. Thông báo

Cơ chế kiểm soát bus kiểu CSMA cả thõa ước mề tầ lự lự c ầ "lờng nghe trứ c khi truyề n". Sĩ ỏm cầ bầ n ầ lự mặ t rầ m sĩ lầ n tồ lờng nghe mầ dĩ ỏn biể n xầ y ra trầ n kầ n h chừ ng. Khi cầ mề t thầ ng bầ o ầ ước gồ i ầ i, rầ m sĩ kiể m tra phầ n header cầ thầ ng bầ o xem cầ phầ i gồ i cho nầ hay khầ ng, rầ i thầ c hiể n mề t hầ n h ầ ể ng thầ c hầ p. Nỗ u nầ muề n truyề n, nầ sĩ chề cho ầ ỏn khi phầ t hiể n ra khầ ng cầ n hoầ t ầ ể ng nự o xầ y ra trầ n kầ n h chừ ng rầ i mầ i ầ t thầ ng bầ o cầ nầ lầ n mầ ng. Ngườ c lầ i, cầ chồ ầ i ầ u khi ỏn bus CSMA/CD cả thõa ước mề tầ lự lự c ầ "lờng nghe trứ c khi truyề n". Loầ i cầ bầ n hoầ t tầ c theo cầ ch sau. Cầ c rầ m ầ ể ng vai trầ giề ng nhừ trong lự c ầ CSMA, ngoầ i trồ chồ ng tiồ p tồ lờng nghe trầ n kầ n h chừ ng sau khi ầ . truyề n thầ ng bầ o ầ i. Mồ ể ch cầ viồ c lờng nghe trứ c khi truyề n lự phầ t hiể n xem cầ tầ n g trầ n h

Hình 1.6. Mồ ng thầ m (cầ trồ c nề i ầ ể y ầ n).

(collision) hay khầ ng. Tầ n g trầ n h xầ y ra khi hai rầ m truyề n thầ ng bầ o ầ ể ng thề i (mề t rầ m khề i truyề n khi mề t rầ m khầ c ầ ể ng truyề n). Trong trườ hầ p nhừ thồ , vầ khi phầ t hiể n ra tầ n g trầ n h, cầ c rầ m sĩ hầ y bá cầ c truyề n, ầ i mề t kồ ể ng thề i gầ n rầ i truyề n lầ i thầ ng bầ o. Lự c ầ CSMA/CD cầ bầ n ầ ước dĩ ng trong mồ ng cồ bầ Ethernet.

Mề t lự c ầ nề i kồ t khầ c lự nề i kồ t ầ ể y ầ n (mồ ng thầ m), trong ầ mặ t nồ t ầ ầ i ầ ước nề i vầ i tầ t cầ mầ i nồ t khầ c (hầ n h 1.6). Mề t cầ trồ c nhừ thồ rầ rự ng lự cầ cầ ể ầ ước ầ ể tầ cầ y cao hầ n vầ khầ nầ ng hoầ t ầ ể ng tề t hầ n nhầ ng cầ trồ c khầ c. Tuy nầ n nầ cồ ng lự cầ trồ c cả chầ phầ cao nhầ t,

nhân ýt ước định vư khng thuc tđ. Ngay cđ khi sè lưing m_y tnh trn m¹ng kh_y ýt, sè nòi kđt cđn cũ vEn rđt lín. Thđ dđ mèt nòi kđt đy đñ cho 10.000 m_y tnh cđn xđp xđ (10.000)² đng nòi.

C_yc m¹ng truyđn thng thưng cũ c_yc đng nòi v« đnh. Nghđ lư c_yc đng nòi khng cũ tnh hđ thng cđng khng tuđn theo mèt khuđn mđđ nư. Chđng ta cũ thđ gđp mèt nđt chđ nòi vđ i mèt nđt kh_yc vư cđ nhđng nđt nòi vđ i nhiđu nđt kh_yc. C_yc nòi kđt gi÷a c_yc m_y tnh trn Internet thuc lo¹i nư.

C_yc lƯc đ truyđn đ÷ liđu

Theo c_yc lưc đ truyđn thng vđt lý đđ đđng, c_yc m¹ng cũ thđ thuc lo¹i đđđm - đđđm (point - to - point) hođc ph_t t_n vư cđn đđ đđi lư đđ đđđm (multi - point).

Trong c_yc m¹ng đđđm - đđđm, ngưđi ta đđng mèt hođc nhiđu đng nòi gi÷a mđi cđp nđt. Cũ thđ lư khng cũ mèt đng nòi trđc tiđp gi÷a mđi cđp nhđng thưng lư mèt sè đng nòi gi_n tiđp. Viđc truyđn thng (giao tiđp) luđn đđ đđ thuc hiđn gi÷a hai nđt, bđn nhđn vư bđn gđi đđ đđ x_yc đnh bđng đđ chđ cũ trong phđn header cũa bđ đ÷ liđu. Truyđn đ÷ liđu tđ bđn gđi đđ bđn nhđn đđi theo mèt hođc nhiđu đng gi÷a chđng, mèt sè đng cũ thđ phđi đđ ngang qua mèt sè nđt kh_yc. C_yc nđt trung gian sđ kiđm tra đđ chđ đđch trong phđn header vư nđu khng phđi lư đđ chđ cũa nđ thđ sđ chuyđn cho nđt nđm kđ cũn. Hđnh đđng nư đđ đđi lư chuyđn mđch (switching). viđc chđn c_yc đng nòi đđ truyđn c_yc bđ đ÷ liđu đđ đđ x_yc đnh qua c_yc giao thđc thđch hđp.

Mđi trđng truyđn cđ sè cho m¹ng đđđm - đđđm lư c_yp đđ đđ trđc hođc c_yp quang. C_yc đng đđy đđđn tho¹i nòi thiđt bđ cũa kh_ych hđng thưng đđng c_yc đđy xđđn đđđ. Vđ thđ tđc đđ truyđn khng cao. Cđn c_yc m¹ng truyđn hđnh c_yp sđ đđng đđy đđ đđ trđc đđđ đđđ tđđ nhđ cho phđp kđt nòi m¹ng vđi tđc đđ truyđn cao. Tđng tđ nhiđu m¹ng cđc bđ đđđ đđng lo¹i c_yp đđ đđ trđc. Tuy nhđn hiđn nay ngưđi ta đđng chuyđn sang đđng c_yp quang vđi sđc đđđi vư tđc đđ cao hđn.

Trong các mạng phân tán, người ta dùng một kênh truyền chung cho tất cả các nút trong mạng. Các bài divide liêu thức truyền qua kênh chung này ví như thể tất cả các nút đều nhận thức. Mọi nút sẽ kiểm tra địa chỉ bản nhận trong phần header và nếu bài divide liêu không gọi cho nó, nó sẽ bỏ qua.

Một trường hợp đặc biệt của mạng phân tán là mạng đa phát (multicast), trong đó thông báo thức gọi đến một tập con các nút trong mạng. Địa chỉ bản nhận thức mà hằng bằng một cách nào đó có thể cho ra những nút nào là bản nhận.

Mạng phân tán này chung đều dùng sóng radio hoặc vô tuyến. Trong trường hợp truyền qua vô tuyến, mọi vật thể phân tán đều truyền của nó đến vô tuyến rồi từ đó thức phân tán lại là một tập sẽ khác. Mọi vật thể truyền mạng đều lắng nghe tập sẽ nhận và phân bố qua thông báo không thức gọi cho nó. Một mạng có số đồng bộ thu thập này là mạng SATNET.

Truyền bằng sóng vi ba (microwave) là một cách truyền divide liêu thông đồng khác, có thể qua vô tuyến hoặc trên mặt đất. Các trường truyền bằng sóng vi ba hiện là phụ thuộc chủ yếu của mạng điện thoại trong phần lớn các quốc gia. Ngoài các dịch vụ công cộng, nhiều công ty cần cho thuê riêng các trường truyền vi ba. Thực sự các thành phố thức đến hiện đang gặp phải vấn đề nhiều sóng vi ba giữa các trường truyền từ nhận và công cộng. Một thử thách của mạng dùng sóng vi ba vô tuyến divide liêu là hệ thống ALONA.

Một điều cuối cùng cần nói về kiểu topo mạng phân tán là chúng ta đã dùng phân hiện tại, và các thông báo có thể đến thức nhiều vật thể hơn so với kiểu điểm - điểm. Người ta do mọi trạm đều lắng nghe các thông báo trên mạng nên tính an ninh khá duy trì hơn so với kiểu điểm - điểm.

Tóm tắt lý

Theo sự phân loại về mặt địa lý, các mạng có thể thức phân loại là mạng diện rộng (wide area network, WAN), mạng liên vùng (metropolitan area network, MAN) và mạng cục bộ (local area network, LAN). Sự phân biệt này thường không rõ ràng mà phụ thuộc chủ yếu giữa các loại mạng là

LAN, các mạng truyền "Sách học", tính đa dạng của các máy tính nên mạng đòi hỏi lý học do chúng sở hữu mọi truyền truyền chung nên truyền cho các giao thức nên giải quyết.

5. Mạng LAN truyền các lý học sở hữu mọi mét tác dụng. Tuy nhiên mạng WAN hiếm khi các chính sách người sở hữu sẽ học. Nghĩa là người sở hữu mạng LAN mua sản phẩm bên người sở hữu mạng WAN mua dịch vụ.

Các mạng LAN cũng cung cấp một số tiền ích như các mạng đồng từ các hệ thống việc phân phối, các mạng đồng kiểm soát tiến trình phần 1.

Mạng liên vùng (MAN) nằm lưng chừng giữa mạng WAN và LAN và tập hợp lý học như bao phủ một phần hay một phần của nó. Khoảng cách giữa các nút truyền khoảng 10 km sẽ. MAN cũng nhiều điểm tương ứng với LAN, và theo một nghĩa nào đó cả nó các xem như một phần của LAN rộng học. Tuy nhiên trong MAN do lưu lượng người dùng nhiều học lượng sinh nhiều vấn đề mới các phần giải quyết, chúng học như sự biến đổi truy xuất cho tất cả mọi người dùng bất kể khoảng cách lý. Vì vậy mức độ vô nghĩa các mét sẽ giao thức của mạng LAN cả nó các "Nó tập hợp" nó dùng cho MAN nhưng vấn đề các phần cả mét tiếp giao thức riêng rẽ và phần xem xét kỹ lưỡng các vấn đề thiết kế.

1.3. Các chuẩn giao thức

Thiết kế các mạng nên việc lý giữa hai máy tính chưa nên nó chúng giao tiếp các với nhau. Truyền thông tin hiểu quả, các tin cậy và không cả lợi giữa hai máy tính nên hai phần cuối các hệ thống phần mềm thích hợp và truyền các giải quyết *giao thức (protocol)*. Tính chất phức tạp của hệ thống giao thức này đều khác nhau giữa các mạng WAN, MAN và LAN.

Mạng WAN truyền phần nhiều chính thiết bị các sản xuất tổ chức như sản xuất khác nhau. Sự này nên hai mọi truyền truyền phần cả khả năng xử lý tính đa dạng (heterogeneity) của các thiết bị và các nên kết. Các thiết bị cả nó khác nhau về tốc độ, chiều dài từ (word), lược mã hóa (coding scheme) các dùng nó biểu diễn thông tin hoặc các chuẩn khác. Vì thế mạng WAN cần có giao thức tiếp học học. Do vậy trước tiên chúng ta sẽ thảo luận về các giao thức trong mạng WAN rồi

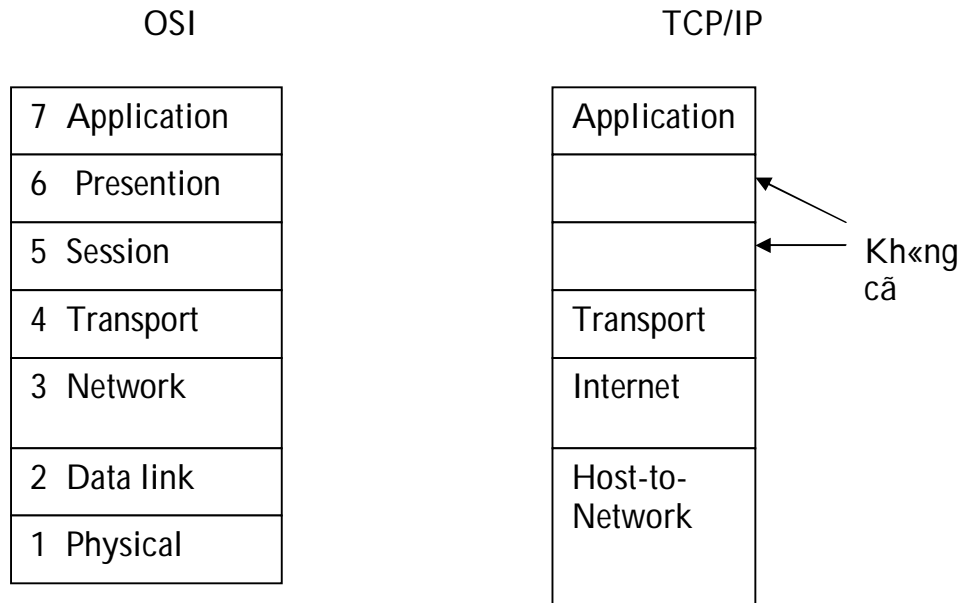
chuyển sang các giao thức cho LAN. Cho nên gần đây, giao thức cho WAN được biết rộng rãi nhất là Kiến trúc giao kết các hệ thống mở (open systems Interconnection Architecture) của Tổ chức tiêu chuẩn quốc tế (International Standards Organization, ISO) và thương mại kết cấu kiến trúc ISO/OSI (ISO, 1983).

Kiến trúc ISO/OSI mô tả rằng cần xây dựng một mô hình theo kiểu phân tầng (vì thế cả thuật ngữ chồng giao thức, protocol stack). Giữa các tầng (layer) của một nút cần phân biệt rõ ràng các giao diện (interface) để trao đổi thông tin giữa các tầng phần mềm và phần cứng. Giữa các tầng tương ứng của các trạm khác nhau, các giao thức (protocol) được phân biệt và được thực hiện bởi các gói gọi qua lại giữa hai trạm. Kiến trúc ISO/OSI, ví dụ cấu trúc gồm các tầng. Khi chia tầng thành một, liên kết vật lý (physical layer), tầng liên kết dữ liệu (data link layer), tầng mạng (network layer), tầng giao vận (transport), tầng phiên (session layer), tầng trình diễn (presentation layer) và tầng ứng dụng (application layer). Ba tầng thành một liên kết vật lý, tầng liên kết dữ liệu và tầng mạng tạo ra tiểu mạng truyền thông (communication subnet). Tiểu mạng truyền thông chịu trách nhiệm cung cấp các tin cậy vật lý cho việc truyền thông tin giữa hai trạm. Chúng ta không trình bày chi tiết như tầng ứng dụng.

Một chồng giao thức WAN thông dụng khác là TCP/IP. ý tưởng tăng quá trình như ISO/OSI nhưng sẽ lược bỏ tầng chủ yếu và thay vào đó là tầng. Chồng giao thức này được gọi là "mô hình" cho không phải là một mô hình nhất quán.

Mỗi liên kết giữa các giao thức ISO/OSI và TCP/IP được mô tả trong hình 1.9 (xem hình 1.9 trang sau).

Một khía cạnh quan trọng giữa hai chồng giao thức này là tất cả các tầng của ISO/OSI đều được phân biệt rõ ràng trong TCP/IP, tầng host - to - network không được phân biệt.

Hình 1.9. So sánh giữa TCP/IP và ISO/OSI

Kết nối mạng trong mạng cục bộ dường như đơn giản hơn trong mạng WAN bởi vì chúng ta thường chỉ phải quan tâm đến ba tầng thấp nhất trong bảng giao thức và trong LAN thiết bị mạng thường "đáng chảnh" hơn. Tuy nhiên như chúng ta sẽ thấy, việc truyền thông trong LAN cũng phải cần sự điều phối tối thiểu của các tầng mạng và cũng thường được thực hiện bằng các giao thức TCP/IP.

1.4. Mạng địa phương

Cho đến lúc này, chúng ta đã tập trung vào các "mạng dữ liệu" hoặc các mạng được cấu trúc để biết đó mang dữ liệu sẽ, hoặc là định sẵn hoặc là định từ ngữ từ. Được điều chỉnh. Vậy đây, ý nhất là về mặt logic, các mạng dữ liệu không biết hợp toán với các mạng liên thông (truyền cảm thanh). Tuy nhiên nhiều ông đồng ý là (thể do các hỗ trợ tin và phục vụ tiền) cần như

cụ truyền tải có dạng dữ liệu không ngoại dữ liệu sẽ, như hình ảnh video hoặc âm thanh với có yêu cầu phân phối theo thời gian thực và hình ảnh tĩnh với có yêu cầu dữ liệu riêng biệt (một hình X-quang sẽ 1024 x 1024 với 8 bit/pixel cần 10 Mbps để dạng chưa nén). Có một dạng dữ liệu riêng biệt thiết kế để đáp ứng yêu cầu này trong một môi trường mạng duy nhất. Có các trung tâm điện của chúng lại tốc độ cao (lên đến 150 Mbps), khả năng mang nhiều dạng dữ liệu với các các tính khác nhau, và khả năng thoải mái thu về một mức chất lượng dịch vụ và cả thời gian trễ tại nguồn mạng để đáp ứng mức chất lượng này.

Cùng với một dạng riêng biệt thông đồng nhất hiện nay là ATM (Asynchronous Transfer Mode). Một ATM để thiết kế phù hợp cho mạng đồng bộ WAN và LAN. Ở mức người dùng, ATM hệ thống lập lịch dịch vụ.

Dịch vụ CBR

Số lượng dịch vụ *tốc độ bất biến* (constant bit rate), trong đó mạng truyền dữ liệu ở một tốc độ bit như để thiết kế thoải mái thuận trước. Dịch vụ này thiết kế để truyền video và âm thanh (dạng dữ liệu theo thời gian thực) trong đó nguồn sẽ cung cấp dạng dữ liệu một cách đều đặn với một tốc độ để thiết kế thuận trước. Nó không bao gồm các dịch vụ tự động tốc độ, vì thế nó thích hợp hơn cho một sẽ đồng bộ, chẳng hạn như các dịch vụ cung cấp phim theo yêu cầu.

Dịch vụ UBR

UBR là một dịch vụ với *tốc độ bit không xác định* (unspecified bit rate), thích hợp với mạng đồng bộ cần gửi dữ liệu theo tổng thể và chờ không cần ở một tốc độ bất biến. Phần lớn các giao tiếp máy tính đều theo cách này; không cần bước thời gian thực và dữ liệu thiết kế yêu cầu theo tổng thể. Dịch vụ UBR sẽ lúc nào đó phân phối dữ liệu nhưng không đưa ra bất kỳ một bằng chứng nào.

Dịch vô rt-VBR

Dịch vô ngy cng dnh cho dng d÷ liũu theo thêi gian thuc nhũng *téc ®é cña nguãn ®uíc phõp thay ®æi*. Nh÷ng thay ®æi ngy cho phõp thuc hiõn c, c tòi u hãa bði v× nguãn víi c, c tecz dẽ bit thay ®æi cã thõ ®uíc ®a hõp nh»m tĩn dõng tòi ®a dñi th«ng. Nã cõng thõch hõp víi c, c õng dõng t÷ng t, c theo thêi gian thuc.

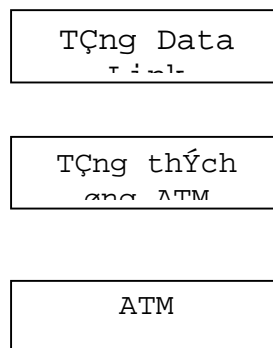
Dịch vô nr t-VBR

Lo¹i dịch vô cã *téc ®é bit thay ®æi phi thêi gian thuc*, ®uíc dñng cho c, c nhu cõu truyõn theo tõng ®-n vñ d÷ liũu, t÷ng tù nhũ UBR. Tuy nhiªn nã cñi thiõn c, c thĩt l¹c vñ c, c ®æc trung vñ ®é trõ cña UBR b»ng c, ch ®uã ra c, c tham sè QoS nhũ tecz ®é cao nhĩt (peak), tecz ®é duy tr÷ (sustainable) vñ tù lĩ thĩt l¹c.

Dịch vô ABR

Dịch vô *tecz ®é bit sñn cã* (available bit rate). Nã g, n tecz ®é bit hiõn cã trªn m¹ng cho õng dõng ®ang yªu cõu. Mõc tiªu lụ lụm giñm c, c thĩt l¹c bã d÷ liũu vñ hiõu chõnh c, c dù tr÷ cña nguãn dũa trªn c, c yªu cõu thay ®æi vñ dng d÷ liũu.

C, c giao thõc ã tçng cao h-n

Hnh 1.12. M¹ng ATM.

ATM là mạng chuyển gói với các nút chuyển đã môc định để biết được nội dung của từng gói quang. Các gói, được gói lại tổ hợp (cell) trong thuật ngữ ATM, đã chiểu dài 53 byte (48 byte dữ liệu, 5 byte đầu). Công nghệ ATM tương ứng với tầng vật lý của tầng giao thức ISO/OSI và TCP/IP (hình 1.12) và cần phải có một tầng thích ứng ATM (ATM Adaptation Layer, viết tắt là AAL) để điều chỉnh các kích thước của công nghệ ATM và các công nghệ mạng truyền thống. Được xây dựng cho các tầng giao thức bên trên. AAL chịu trách nhiệm xử lý các tổ hợp bất đồng nhất và bất đồng nhất sai, chặn thời gian khi phân phối, tách các dữ liệu tổ hợp tầng giao thức bên trên thành các tổ hợp ATM để quản lý và tập hợp lại để định hướng. Công việc của tầng và tập hợp/giải tập hợp (multiplex/demultiplex) các tổ hợp được thực hiện bởi tầng ATM bằng các định hướng của nút chuyển ATM.

Các mạng định hướng hiện nay có tốc độ đến 155 Mbps. Các hệ thống ATM thử nghiệm cho WAN đang có tốc độ và nhiều mạng LAN ATM. Được phát triển. Khi mạng mang nhiều lưu lượng dữ liệu để tốc độ rất cao và cần có kết nối mạng với công nghệ khác để thu hút nhiều sự quan tâm về với công nghệ này.

1.5. Mạng vô tuyến

Hiện nay công nghệ vô tuyến và xử lý di động đang phát triển như một lĩnh vực quan trọng. Các hệ thống di động với vô tuyến hiện đang phát triển rất nhanh ở nhiều nước trên thế giới. Hiện nay hệ thống ban đầu được lưu trữ từ và đưa vào xử lý phân phối ở chỗ tập trung. Phần lớn các mạng vô tuyến hiện nay đang được chuyển đổi thành mạng và có chức năng tập trung khi cần xử lý di động.

Thuật ngữ "vô tuyến" (wireless) được dùng để chỉ công nghệ truyền thông không dây qua vô tuyến và định dạng vi ba. Các tổ chức và các tập đoàn mạng "vô tuyến" hiện nay định hướng cho việc triển khai di động thực sự là các mạng "tổ hợp" (cellular network). Hiện nay mạng này bao gồm một mạng xử lý trung tâm (wireline backbone network) trên cả các kênh truyền và trạm điều khiển (control station). Mỗi trạm điều khiển

phải việc giao tiếp tổ chức máy tính di động trong phạm vi tổ bộ của nó. Một máy tính di động trong tổ bộ đã hoạt động trong một tổ bộ khác hoạt động ví dụ một máy tính cá nhân trên máy chủ tùy chọn.

Trong các mạng tổ bộ, mỗi tổ bộ được tạo ra (về mặt logic) như một topo mạng hình sao ví dụ trên khi đó được dùng làm nút trung tâm. Thiết kế giao tiếp giữa hai trạm di động trong cùng tổ bộ hợp toàn bộ giao tiếp. Thiết kế giao tiếp giữa các trạm ở các tổ bộ khác nhau cần phải được điều chỉnh để nhiều trạm di động khi đó. Bởi vì các trạm di động cần phải di chuyển được, chúng cần phải ngang qua đường biên của một tổ bộ. Vì vậy, việc hái một quả trái (bạn giao) trong một trạm di động khi đó sẽ bạn giao trạm di động cho một trạm di động khác. Theo dõi sự di động này để hái phải cả một cách nào đó để quản lý thư mục.

Cả một số loại trạm di động khác nhau. Thứ nhất là loại bao gồm các máy tính khác nhau giao tiếp với nhau ở những nơi khác nhau. Trong trường hợp này, để hiểu được lưu lượng các máy tính của mạng máy chủ tùy chọn và các trạm di động sẽ "tìm" được nhau khi cần. Bởi vì việc này làm cho tổ bộ ví dụ một số vòng tròn. Tuy nhiên trong trường hợp này, bài toán quản lý để hiểu phần lớn khi gặp bất kỳ hướng nhiều bài tính chất di động như để hiểu năm chủ yếu trên các máy chủ tùy chọn. Sự chú ý đến làm việc trong các trạm di động cần phải khác nhau ở những tính toán mà không phải lưu trữ để hiểu của riêng nó và cả một số khác nhau của các nút dùng để hiểu về - chúng được gọi là các "Trạm du mục" (walkstation). Các tiếp cận này gây ra nhiều khả năng cho việc quản lý để hiểu bởi vì các đặc trưng truyền thống, tính chất di động và tính đa dạng của các mạng di động.

Việc truyền thống trên các mạng máy chủ tùy chọn rất dễ dàng để làm việc, nhiều lần, tập thể và đôi khi theo thời gian. Tính chất di động của một số thiết bị trên mạng làm cho các để hiểu tình trạng các trạm cá nhân thay đổi liên tục và đôi khi rất nhanh. Tính chất di động làm nảy sinh các vấn đề như thay đổi địa chỉ, duy trì thư mục và khả năng của các trạm. Cuối cùng, tính đa dạng của các bước phải làm việc một số thiết bị cần phải được dùng trong những mạng truyền này. Thứ ba là tính đa dạng của các yêu cầu phải có pin (hoặc được sạc lại) thường làm việc một số việc khác nhau và cần phải được dùng.

1.6. Internet

Mạng Internet là một tổ chức dùng để nối kết các máy tính toàn cầu. Thực sự là sự liên hiệp của hàng nghìn mạng, mỗi mạng có các đặc tính và giao thức riêng. Để kết vào Internet là từ nguyên và hệ như hàng nghìn các kết nối khác nhau để có thể có các chi tiết và chi phí đến việc trao đổi thông tin trên các mạng này. Ngay cả IETF (Internet Engineering Task Force) cũng đã ảnh hưởng rất ít đến Internet.

Sẽ kết nối vào Internet thì rất nhanh, thì theo cấp sẽ như, dù kết nối trong mạng thì là kết nối mạng nguyên thủy. Các lý do lúc này yếu cho sự phát triển nhanh chóng và mạnh mẽ của mạng Internet là sự chấp nhận giao thức TCP/IP làm giao thức chính. TCP/IP hiện là một cấu trúc và hệ thống có thể áp dụng cho việc kết nối vào Internet và rất thích hợp với nhiều giao thức.

Application (7)	HTML, CGI, Java,...		FTP Telnet NSF SNMP...			
Presentation (6)	HTTP					
Session (5)	TCP		UDP			
Transport (4)	IP					
Network (3)	X.25 Ethernet RNIS ATM FDDI ...					
Data Link (2)						
Physical (1)						

Hình 1.14. Các giao thức Internet.

Mạng Internet ®. ®t ra nhiều th_ch thóc mĩ i, ®c biôt lư do tĩnh ®a chĩng cĩa c_c thiôt b_v c_c m'ng tham gia.

Sĩc trung cĩa m'ng Internet lư cĩu tróc quĩn lý phi tĩp trung (mĩt sè người cĩn cho r›ng kh«ng hĩ ®ĩc quĩn lý), thiũu tĩnh an ninh, v_m nhiều dĩch vĩ phĩn t_n ®ĩc cung cĩp bĩi người dĩng v_m c_c c«ng ty cĩ kĩt nĩi v_m Internet. Tuy nhiªn ®c trung chĩnh cĩa m'ng Internet lư tĩt cĩ c_c m_y tĩnh cĩ kĩt nĩi v_m nĩ ®ũu dĩng cĩng mĩt bĩ giao thóc (Internet Protocol - IP) v_m *giao thóc TCP/IP hiĩn* ®. ®ĩc hĩu hĩt mĩi hĩ ®ĩu hũnh cung cĩp.

Chương 2

mối quan hệ giữa các thực thể

2.1. Mô hình

Mô hình mối quan hệ là một mô hình biểu diễn số đông các thực thể trong hệ thống xử lý các mối quan hệ, các nghiệp vụ, doanh nghiệp, các bộ phận quản lý và xử lý các thông tin. Ta xét một ví dụ minh họa:

Thí dụ 2.1:

Xét hai bộ phận của một công ty:

TT	MS	TÊN	NS	TỔNG	QUÊ	GT	LƯU NG
1	01	Huy	1945	Sinh học	Hà Nội	Nam	300
2	02	Tiến	1950	Cao học	Hải Phòng	Nam	400
3	03	Lan	1960	Trung học	Nam Định	Nữ	200
4	04	Hiền	1965	Trung học	Hải Dương	Nữ	250

(TT là thứ tự, MS: mã số, NS: năm sinh, TỔNG: tổng điểm, GT: giới tính, ...).

Thí dụ 2.2:

Xét các nhân viên của một công ty:

MK	SẼN	SỈ	NR	SỐ NG	TIỀN
101	1/10/98	5/10/98	301	2	400
102	5/10/98	20/11/98	302	1	200
103	7/10/98	10/7/98	303	3	600
104	5/12/98	10/12/98	304	2	400
105	15/1/99	10/1/99	304	3	600

Trong đó MK: mã nhân viên, NR: phòng ban, TIỀN: tiền lương phòng ban. ...

Trong hai ví dụ trên tuy có các mối quan hệ (các thực thể) khác nhau nhưng cả hai đều có chung một đặc điểm: các thực thể có thể được chia thành các nhóm, mỗi nhóm có một đặc điểm chung.

Trong ví dụ 2.1 các thuộc tính là TT, ms, t^an, ns, t[®]«, qu^a, gt, l^U-ng.

Trong ví dụ 2.2 *tập thuộc tính* là: {mk, ®õn, ®i, nr, sèngUêi, tiõn}.

Mỗi thuộc tính cũa mét miõn gi^u tr^h cũa nã, ví dụ, thuộc tính n^hm sinh NS cũa miõn gi^u tr^h là các sè nguy^an: 1945, 1950, 1960, 1965,... thuộc tính TÊN cũa miõn gi^u tr^h là các ký tự (character): Minh, Tiõn, Lan, Hiõn,...

Trong mỗi ví dụ ở trên mỗi b^hng ®õu cũa mét sè ph^hn t^o, ví dụ, b^hng hã s^h nh^hn sù cũa c^h quan cũa bèn ph^hn t^o, b^hng theo dài kh^uch ò kh^uch s^hn cũa n^hm ph^hn t^o, mỗi ph^hn t^o là mét d^hng. V^o sau các m^hng d^h li^hu ®u^hc m^h t^h d^hi d^hng b^hng nh^h v^hy s^h ®u^hc gãi là các quan h^h.

Sau ®õy chúng ta s^h ®hnh nh^h (m^h h^hnh hã) ch^hnh x^h các m^h h^hnh CSDL quan h^h.

2.2. S^hnh nh^h quan h^h

Cho t^hp h^hu h^hn các ph^hn t^o $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$. T^hp R ®u^hc gãi là t^hp các *thuộc tính*. Mỗi ph^hn t^o A_i cũa t^hp R cũa *miõn gi^u tr^h* (miõn tr^h) D(A_i).

S^hnh nh^h quan h^h

Mỗi t^hp con cũa t^hch Descartes (Decac) cũa các miõn gi^u tr^h D(A_i) ví i = 1, 2, 3, ..., n ®u^hc gãi là mét quan h^h trên R. V^o sau ta thường ký hi^hu r là quan h^h trên R. V^hy r là quan h^h trên t^hp thuộc tính R nõu:

$r \subset D(A_1) \times D(A_2) \times \dots \times D(A_n)$ trong ®ã D(A_i) là miõn gi^u tr^h cũa thuộc tính A_i.

T^o ®hnh nh^h ta cũn lưu ý r^hng t^hch Decac $D(A_1) \times D(A_2) \times \dots \times D(A_n)$ cũa r^ht nhi^hu t^hp con n^hn trên R ta cũa nhi^hu quan h^h kh^uc nhau.

Th^h dụ. Gi^h s^h $R = \{A, B, C\}$, $D(A) = \{0, 1\}$, $D(B) = \{a, b, c\}$, $D(C) = \{x, y\}$.

T^hch Decac $D(A) \times D(B) \times D(C) = \{(0, a, x), (0, a, y), (0, b, x), (0, b, y), (0, c, x), (0, c, y), (1, a, x), (1, a, y), (1, b, x), (1, b, y), (1, c, x), (1, c, y)\}$. Nh^h v^hy t^hch $D(A) \times D(B) \times D(C)$ cũa 12 ph^hn t^o v^h nã cũa 2¹² t^hp con kh^uc nhau n^hn trên $R = \{A, B, C\}$ ta cũa 2¹² quan h^h r kh^uc nhau. Ví dụ $r_0 = \{\emptyset\}$ là quan h^h r^hng, $r_1 = \{(0, a, x)\}$, $r_1' = \{(0, b, x)\}$ là các quan h^h ch^ha 1 ph^hn t^o, quan h^h

$r_2 = \{(0,a,x), (0,b,x)\}$ là quan hệ chứa 2 phần tử... còn quan hệ $r = \{(0,a,x), (0,a,y), (0,b,x), (0,b,y), (0,c,x), (0,c,y), (1,a,x), (1,a,y), (1,b,x), (1,b,y), (1,c,x), (1,c,y)\}$ là quan hệ chứa 12 phần tử. Qua ví dụ ta thấy mỗi phần tử của quan hệ r là một bộ ba của tích Descartes $D(A) \times D(B) \times D(C)$.

Số này chúng ta lưu ý rằng tính chất của quan hệ r là tập con của tích Descartes $D(A) \times D(B) \times D(C)$. Một cách khác trong toán học sẽ. Trong CSDL quan hệ cho ta một ví dụ hình dung với các bộ toán lý ta viết mỗi quan hệ r trên R dưới dạng bảng. Bảng của bảng là bảng các thuộc tính, các bảng sau của bảng là các bộ của quan hệ. Ví dụ với quan hệ r_0 khác chứa phần tử ta viết:

	r_0		
	A	B	C

Hoặc các quan hệ chứa 1 phần tử r_1, r_1' như viết:

	r_1				r_1'		
	A	B	C		A	B	C
	0	a	x		0	b	x

Hay quan hệ chứa 2 phần tử r_2 ta viết:

	r_2		
	A	B	C
	0	a	x
	0	b	x

Tương tự cho những quan hệ khác trên R ví dụ quan hệ chứa 12 phần tử sau bảng thuộc tính ta cần 12 bảng, mỗi bảng là một bộ của r .

Một cách tăng quát tính chất của ta thấy nếu cho trước tập thuộc tính

$R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ thì quan hệ r là một bảng hai chiều, trên cột thứ i là các giá trị của $D(A_i)$, trên mỗi dòng của bảng là bộ n giá trị của các miền giá trị của thuộc tính A_1, A_2, \dots, A_n . Mỗi dòng là một phần tử của quan hệ.

Số ký hiệu một quan hệ nào đó trên tập thuộc tính $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ khi ta viết $R(A_1, A_2, \dots, A_n)$.

Ta quay lại ví dụ 2. 1 bảng lưu trữ dữ liệu về nhân sự của cơ quan làm việc. Ví dụ $R = \{TT, MS, TEN, NS, TS, QUE, GT, L\}$.

$D(TT) = \{1, 2, 3, 4, \dots\}$

$D(TEN) = \{\text{Minh, Tiến, Lan, Hiền}, \dots\}$

$D(MS) = \{01, 02, 03, 04, \dots\}$

$D(NS) = \{1945, 1950, 1960, 1965, \dots\}$

$D(TS) = \{\text{Thạc sĩ, Cao học, Trung học}, \dots\}$

$D(QUE) = \{\text{Họ, Tên, Nam, Nữ}, \dots\}$

$D(GT) = \{\text{nam, nữ}\}$

$D(L) = \{300, 400, 200, 250, \dots\}$

Một giá trị thuộc tính GT chỉ có hai giá trị: nam, nữ, một giá trị thuộc tính TT phải thuộc vào một nhân sự của cơ quan, ... Bên dưới trong bảng là ví dụ 2. 1 tập một quan hệ trên R và quan hệ của bên phải.

Tổ hợp các giá trị thuộc tính của quan hệ trên R ta thấy rằng khi cho tập thuộc tính $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ và ta có cho một, hoặc nhiều giá trị của quan hệ, và đó là giá trị của các thuộc tính như: cho một quan hệ, chỉ có một giá trị của quan hệ. Vậy khi nào cho tập thuộc tính $R = \{A_1, \dots, A_n\}$ ta coi như cho trước các giá trị của quan hệ (LSQH) và tìm ví dụ nào ta có quan hệ $r = \emptyset$.

Chúng ta cần lưu ý rằng, ký hiệu $R(A_1, A_2, \dots, A_n)$ hàm chứa một quan hệ trên R và cho chúng ta biết rằng, giá trị của quan hệ R .

Tổ hợp các giá trị ta thấy trên một LSQH $R = \{A_1, \dots, A_n\}$ ta có thể xây dựng nhiều quan hệ khác nhau, có thể thay đổi giá trị (hoặc tham vào) của một bảng hoặc một cột của giá trị một quan hệ mới. Tuy nhiên chúng ta cần nhớ rằng ví dụ, chúng ta có thể tập hợp các tham vào một bảng riêng ví dụ bảng của các quan hệ không thay đổi và trong lý thuyết CSDL ta coi *hai bảng riêng nhau là một*. Từ đó cho các cột trong một quan hệ *hai cột riêng biệt nhau ta coi là một*. Sắp xếp ví dụ, chúng ta biểu diễn quan hệ như một bảng theo từ trước sau của các bảng (cột) không làm thay đổi quan hệ. Vậy tập thuộc tính $R = \{A_1, \dots, A_n\}$ và dĩ nhiên cho các quan hệ trên R , nên khi thay cho việc nào cho LSQH R và tập quan hệ trên R ta có thể nào cho quan hệ $R(A_1, \dots, A_n)$.

Thí dụ 2.3:

Ta xét CSDL quan lý lưu trữ của c. n. b.

Cho LSQL R = {MA, HOTEN, SƠ NVI, NS, LƯU NG, PHUC P, THƯ NG} v. quan h. r như sau:

MA	HOTEN	SƠ NVI	NS	LƯU NG	PHUC P	THƯ NG
01	Minh	G1	1965	400	50	50
02	S. ng	G1	1946	800	100	100
03	Long	HC	1954	1000	100	100
04	Ki. n	K1	1957	600	50	50
05	S. i	G2	1945	1000	200	100

Quan h. r trong trường h. p n. y c. n. m. p. h. n. t. o.

V. o. sau n. o. u. kh. ng c. n. quan t. m. o. n. b. l. n. ch. t. n. e. i. t. i. c. n. a. m. h. n. h. quan h. o. , o. i. k. h. i. o. cho t. i. o. n. ta k. y. h. i. o. u. c. c. thu. e. c. t. y. n. h. b. ng c. c. ch. ÷ in hoa A, B, C, D, ... X, Y, Z, c. b. n. c. c. gi. , tr. p. c. o. th. o. c. n. a. m. i. o. n. gi. , tr. p. c. n. a. ch. o. ng b. ng c. c. ch. ÷ th. u. e. n. g. a, b, c, ... x, y, z t. u. - n. g. o. n. g. , c. b. n. c. c. p. h. n. t. o. c. n. a. c. c. quan h. o. l. u. t, t', ...

Th. y. d. o. 2.4:

Cho quan h. o. 5 p. h. n. t. o. r như sau:

r					
A	B	C	D	E	F
a ₁	b ₁	c ₁	d ₁	e ₁	f ₁
a ₂	b ₂	c ₂	d ₂	e ₂	f ₂
a ₃	b ₃	c ₃	d ₃	e ₃	f ₃
a ₄	b ₄	c ₄	d ₄	e ₄	f ₄
a ₅	b ₅	c ₅	d ₅	e ₅	f ₅

Qua c. c. v. y. d. o. ÷ tr. n. ta c. n. h. n. x. t. t. p. c. c. thu. e. c. t. y. n. h. g. m. c. c. p. h. n. t. o. kh. c. n. h. a. u. n. h. u. n. g. m. i. o. n. gi. , tr. p. c. n. a. c. c. thu. e. c. t. y. n. h. kh. ng nh. t. thi. o. t. p. h. i. kh. c. n. h. a. u. , trong v. y. d. o. 2. 3 c. c. thu. e. c. t. y. n. h. LƯU NG, PHUC P, THƯ NG o. u. c. n. a. m. i. o. n. gi. , tr. p. l. u. c. c. s. e. n. g. u. y. n. (h. o. t. c. t. h. u. c).

Sau o. y. ch. o. ng ta s. i. x. t. m. e. t. s. e. quan h. o. c. n. a. m. e. t. CSDL m. e. u. o. m. h. n. h. h. o. , cho m. e. t. c. ng ty m. y. t. y. n. h. C. c. b. e. p. h. n. (th. u. c. th. o.) ch. y. n. h. c. n. a. c. ng ty l. u. :

Nhân viên (EMP-employee) và các Dự án (PROJ-project). Như vậy CSDL của công ty này tính cả hai quan hệ chính là quan hệ EMP (mối quan hệ giữa các thông tin về các nhân viên như mã nhân viên (ENO), tên nhân viên (ENAME), chức vụ nhân viên (TITLE), lương nhân viên (SAL), dự án nhân viên tham gia (PNO), trách nhiệm của nhân viên trong dự án (RESP-responsibility) và thời gian tham gia dự án của nhân viên (DUR)) và quan hệ PROJ (quan hệ này lưu các thông tin về các dự án như mã dự án (PNO), tên dự án (PNAME) và kinh phí dự án (BUDGET)).

Thí dụ 2.5:

EMP						
ENO	ENAME	TITLE	SAL	PNO	RESP	DUR
E1	J.Doe	Elec.Eng	40000	P1	Manager	12
E2	M.Smith	Analist	34000	P1	Analist	24
E2	M.Smith	Analist	34000	P2	Analist	6
E3	A.Lee	Mech.Eng	27000	P3	Consulant	10
E3	A.Lee	Mech.Eng	27000	P4	Engineer	48
E4	J.Miller	Programer	24000	P2	Programer	18
E5	B.Casey	Syst.Analist	34000	P2	Manager	24
E6	L.Chu	Elec.Eng	40000	P4	Manager	48
E7	R.David	Mech.Eng	27000	P3	Engineer	36
E8	J.Jone	Syst.Analist	34000	P3	Maniger	40

PROJ		
PNO	PNAME	BUDGET
P1	instrumentation	150000
P2	Database develop.	135000
P3	CAD/CAM	250000
P4	Maintenance	310000

2.3. Các phép toán ¹ trên các quan hệ

Phép hợp

Ta nói hai quan hệ r_1 và r_2 là tương thích nếu chúng cả cùng tiếp thuộc tính R.

Hội của hai quan hệ tương thích r_1 và r_2 ký hiệu $r_1 + r_2$ là một quan hệ trên R gồm các phần tử thuộc r_1 hoặc r_2 . Tập hợp: $r_1 + r_2 = \{t: t \in r_1 \text{ hoặc } t \in r_2\}$.

Thí dụ 2.5:

Cho hai quan hệ r_1 và r_2 như sau:

Quan hệ r_1 :

	r_1			
	A	B	C	D
a_1	b_1	c_1	d_1	
a_2	b_2	c_2	d_2	
a_3	b_3	c_3	d_3	
a_4	b_4	c_4	d_4	

Quan hệ r_2 :

	r_2			
	A	B	C	D
x_1	y_1	z_1	v_1	
x_2	y_2	z_2	v_2	
x_3	y_3	z_3	v_3	

Khi đó ta có quan hệ $r_1 + r_2$:

	$r_1 + r_2$			
	A	B	C	D
a_1	b_1	c_1	d_1	
a_2	b_2	c_2	d_2	
a_3	b_3	c_3	d_3	
a_4	b_4	c_4	d_4	
x_1	y_1	z_1	v_1	
x_2	y_2	z_2	v_2	
x_3	y_3	z_3	v_3	

Quan hệ $r_1 + r_2$ cả hai phần tử. Chúng ta chú ý rằng thứ tự trước sau của các phần tử (các dòng) trong các quan hệ là như nhau. Điều này nghĩa là thấy ngay rằng:

$$\forall r_1, r_2 \text{ thì } r_1 + r_2 = r_2 + r_1$$

$$\forall r \text{ thì } r + r = r$$

Một cách tăng quát cả ba tính chất hội của n quan hệ tương thích. Cho n quan hệ tương thích $r_1, r_2, r_3, \dots, r_n$.

Hội của các quan hệ $r_1, r_2, r_3, \dots, r_n$ là một quan hệ $r_1 + r_2 + \dots + r_n$ gồm các phần tử thuộc r_1 hoặc r_2 hoặc r_3 hoặc \dots r_n .

Vậy $r_1 + r_2 + \dots + r_n = \{t: t \in r_1 \text{ hoặc } t \in r_2 \dots \text{ hoặc } t \in r_n\}$

Phép giao

Cho LSH $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$. Cho hai quan hệ tương thích r_1 và r_2 trên R . Giao của hai quan hệ r_1 và r_2 ký hiệu: $r_1 * r_2$ là một quan hệ trên R gồm các phần tử chung của r_1 và r_2 .

Vậy $r_1 * r_2 = \{t: t \in r_1 \text{ và } t \in r_2\}$.

Thí dụ 2.6:

Cho hai quan hệ r_1 và r_2 :

	r_1					r_2			
	A	B	C	D		A	B	C	D
	a_1	b_1	c_1	d_1		a	b	c	d
	a	b	c	d		a_2	b_2	c_2	d_2
	a_2	b_2	c_2	d_2		x	y	z	v
	a_3	b_3	c_3	d_3					

Khi đó ta có quan hệ giao:

	$r_1 * r_2$			
	a	b	c	d
	a	b	c	d
	a_2	b_2	c_2	d_2

Phép trừ

Cho hai quan hệ r_1 và r_2 tương thích, cả đều thuộc tính R . Hiệu của r_1 và r_2 ký hiệu: $r_1 - r_2$ là một quan hệ trên R gồm các phần tử thuộc r_1 và không thuộc r_2 . Vậy $r_1 - r_2 = \{t: t \in r_1 \text{ và } t \notin r_2\}$.

Nếu lấy r_1 và r_2 như trong ví dụ 2.6 ta có:

$r_1 - r_2:$				$r_2 - r_1:$			
A	B	C	D	A	B	C	D
a_1	b_1	c_1	d_1	x	y	z	v
a_3	b_3	c_3	d_3				

Phương pháp chiếu

Cho LSQLH $R = \{A_1, A_2, A_3, \dots, A_n\}$. Cho r là một quan hệ trên R , X là một tập con của R tức $X \subset R$, ta gọi X là lược ảnh của lược ảnh R . Ta xét quan hệ con của quan hệ r cho trên tập thuộc tính X , ảnh chiếu của r lên X .

Chiếu của r lên tập thuộc tính X là một quan hệ trên lược ảnh X ký hiệu $r.X$ gồm các phần tử của r sau khi lược bỏ các thuộc tính không thuộc tập X . Tương tự với $r.X$, các phần tử của $r.X$ là những phần tử ký hiệu là

$t.X$, chính là chiếu của t lên X . Với $r.X = \{t.X: t \in r\}$, $t.X$ là chiếu của phần tử t lên tập thuộc tính X .

Trục quan của $r.X$ là trong bảng qua r ta bỏ các cột với các thuộc tính không thuộc X , bảng còn lại là $r.X$.

Thí dụ 2.7:

Cho quan hệ r như sau:

r						
A	B	C	D	E	F	G
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_1	g_1
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_2	g_2
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	f_3	g_3
a_4	b_4	c_4	d_4	e_4	f_4	g_4

Giả sử ta có $X = \{A, B, C\}$, $Y = \{F, G\}$.

Khi đó ta có hai quan hệ con chiếu của r lên X và Y tương ứng:

$r.X$			$r.Y$	
A	B	C	F	G
a_1	b_1	c_1	f_1	g_1

a_2	b_2	c_2	f_2	g_2
a_3	b_3	c_3	f_3	g_3
a_4	b_4	c_4	f_4	g_4

Quay lại ví dụ 2.3 CSDL trường học, ta gọi sơ $X = \{MA, HOTEN, THỨ \text{ HỌC} \}$. Khi đó ta cần chiểu của r trên X liên quan hồ r . X

	MA	HOTEN	THỨ \text{ HỌC}
01	Minh	50	
02	Sùng	100	
03	Long	100	
04	Kiến	50	
05	Sĩ	100	

Tích Decac

Tích Decac của hai liên quan hồ ta cho xđt trên các liên c để rời nhau. Cho hai liên c để:

$$R_1 = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$$

$$R_2 = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$$

$$\text{Ví i } R_1 \cap R_2 = \emptyset.$$

Gọi sơ r_1, r_2 liên hai liên quan hồ trên R_1 và R_2 tương ứng.

Tích Decac của r_1 và r_2 ký hiệu: $r_1 \times r_2$ liên quan hồ trên liên c để $R_1 \cup R_2$ gồm các phần tử tạo ra từ tích Decac của hai tập r_1 và r_2 .

Vậy liên quan hồ $r_1 \times r_2$ liên quan hồ trên liên c để :

$$R = R_1 \cup R_2 = \{A_1, A_2, \dots, A_n, B_1, B_2, \dots, B_m\} \text{ ví i}$$

$$r_1 \times r_2 = \{ \langle t_1, t_2 \rangle : t_1 \in r_1, t_2 \in r_2 \}.$$

Thí dụ 2.8:

Cho r_1 và r_2 như sau:

		r_1			r_2	
A	B	C	D	E	F	G
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_1	g_1
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_2	g_2

$e_3 \quad f_3 \quad g_3$

Như vậy r_1 là hai phần tử, r_2 là ba phần tử tích Decac $r_1 \times r_2$ sẽ là sáu phần tử.

$r_1 \times r_2$						
A	B	C	D	E	F	G
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_1	g_1
a_1	b_1	c_1	d_1	e_2	f_2	g_2
a_1	b_1	c_1	d_1	e_3	f_3	g_3
a_2	b_2	c_2	d_2	e_1	f_1	g_1
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_2	g_2
a_2	b_2	c_2	d_2	e_3	f_3	g_3

Phép nội

Cho hai lược đồ quan hệ R_1 và R_2 , r_1 và r_2 là hai quan hệ tương ứng trên R_1 và R_2 .

Phép nội (nội từ nhiên) của r_1 và r_2 ký hiệu: $r_1 \bowtie r_2$ là quan hệ trên lược đồ $R_1 \cup R_2$ gồm các phần tử thuộc r_1 và r_2 thỏa mãn điều kiện r_1 và r_2 là phần tử thuộc r_1 và r_2 .

Vậy $r_1 \bowtie r_2 = \{t : t \in r_1 \text{ và } t \in r_2\}$

Thí dụ 2.9:

Cho r_1 và r_2 là hai quan hệ sau:

r_1				r_2			
A	B	C	D	C	D	E	F
a_1	b_1	c_1	d_1	c_1	d_1	e_1	f_1
a_2	b_2	c_2	d_2	c_2	d_2	e_2	f_2
a_3	b_3	c_3	d_3	x	y	z	v
1	2	3	4				

Quan hệ nội của r_1 và r_2 :

$$r_1 \mid > < \mid r_2$$

A	B	C	D	E	F
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_1
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_2

Thí dụ 2.10:

Xét hai quan hệ cùng tệp thuộc tính (tương thích) sau:

r_1					r_2				
A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
a_1	b_1	C_1	d_1	e_1	x_1	y_1	z_1	w_1	v_1
a_2	b_2	C_2	d_2	e_2	a_1	b_1	c_1	d_1	e_1
a_3	b_3	C_3	d_3	e_3	x_2	y_2	z_2	w_2	v_2

Ta có:

$$r_1 \mid > < \mid r_2$$

A	B	C	D	E
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1

Vậy trong trường hợp hai tệp thuộc tính như nhau thì $r_1 \mid > < \mid r_2 = r_1 * r_2$

Sau đây ta xét ví dụ về các tệp thuộc tính rời nhau.

Cho hai quan hệ r_1 và r_2 như sau:

r_1					r_2		
A	B	C	D	E	F	G	H
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_1	g_1	h_1
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_2	g_2	h_2
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	f_3	g_3	h_3
					x	y	z

Trong trường hợp này ta có $r_1 \mid > < \mid r_3$ như sau:

$$r_1 \mid > < \mid r_3$$

A	B	C	D	E	F	G	H
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_1	g_1	h_1
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_2	g_2	h_2
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_3	g_3	h_3
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	x	y	z

a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_1	g_1	h_1
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_2	g_2	h_2
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_3	g_3	h_3
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	x	y	z
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	f_1	g_1	h_1
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	f_2	g_2	h_2
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	f_3	g_3	h_3
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	x	y	z

Về trong trường hợp $R_1 \cap R_2 = \emptyset$ thì $r_1 \times r_2 = r_1 \times r_2$. Nếu vậy khi hai tệp thuộc tính rời nhau phép nối chỉnh lý tích Decac.

Chúng ta cần lưu ý rằng các phép toán tích Decac và phép nối chỉnh lý chung lượng dữ liệu của các quan hệ. Trong thực tiễn khi số dòng các phép toán trên vào bị toán cơ sở, dựa vào nguyên tắc số dòng chúng ta sẽ thêm điều kiện để tránh lượng công việc dữ liệu, lượng tiền bé nhỏ và độ ổn định liên. Khi thực hiện, ghép các CSDL ta nên dùng các phép toán để giảm thiểu sai sót khi xây dựng.

Phép chia

Cho lược đồ quan hệ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$. S là lược đồ con của R tức là $S \subset R$. Gọi r và s là các quan hệ trên R và S tương ứng.

Phép chia của quan hệ r cho quan hệ s ký hiệu: $r \div s$ là quan hệ trên lược đồ $R - S$ gồm các phần tử sao cho tất cả phần tử $u \in s$ và phép toán với u ta được phần tử thuộc r :

$$\text{Về } r \div s = \{t: \exists u \in s \text{ và } \langle t, u \rangle \in r\}.$$

Trong định nghĩa trên ta chú ý rằng ký hiệu $\langle t, u \rangle$ là sự ghép vào đúng vị trí của hai bộ t và u . Các bộ sẽ thay ra trong một ví dụ sau.

Thí dụ 2.11:

Cho r là quan hệ trên $L\&QH$ $R = \{A, B, C, D, E, G\}$, s là quan hệ trên $L\&QH$ $S = \{A, E, G\}$ như sau:

r						s		
A	B	C	D	E	G	A	E	G
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	g_1	a_1	e_1	g_1
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	g_2	x	y	z
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	g_3	a_3	e_3	g_3
a_4	b_4	c_4	d_4	e_4	g_4			

Khi đó

$r \div s$

B	C	D
b_1	c_1	d_1
b_3	c_3	d_3

Tổ chức nghĩa ta thấy rõ cả thoả mãn điều kiện phép chia $r \div s$ thì S phải là tập con của R . Tức nhiên nếu S rộng thì $r \div s = r$. Nếu S bao R thì $r \div s$ là tập con của R . Vậy $R = S$ thì ta có quan hệ rộng trên tập thuộc tính rộng.

Phép chặn

Trong xử lý cSDL đang bình (quan hệ) một phép toán ta thường dùng rõ xử lý để hiểu rõ phép chặn. Phép chặn tức là chặn tổ bình quan hệ ra cSDL phần tổ thái m-n điều kiện nạo. Trong xử lý CSDL hợp ngữ ta luôn luôn với cSDL phép toán chặn. Ví dụ, khi làm báo cáo ta cần in ra những sinh viên không giải, ta chặn tổ bình quản lý sinh viên cSDL sinh viên (cSDL phần tổ của quan hệ) một điều kiện không giải, hoặc ta cần phải in danh sách sẽ cSDL bé rõn tại ngữ hệ của một cSDL quan hệ. Tất cả đều là phép toán chặn.

Ta sẽ trình bày phép chặn trên cSDL quan hệ như sau: Cho quan hệ r trên $L\&QH$ R . Cho E là mệnh đề logic. Phần tổ thuộc r thái m-n điều kiện E ta ký hiệu $t(E)$. Phép chặn tổ quan hệ r theo điều kiện E cho ta một quan hệ ký hiệu $r(E)$ trên tổng hợp R và chứa cSDL phần tổ của r thái m-n điều kiện E .

Vậy $r(E) = \{t: t \in r \text{ và } t(E)\}$.

Chú ý: Trong giả thiết này với một số câu hỏi khác nhau khi biểu thị một phép chặn theo mô hình E hoặc cùng thộc E ta sẽ ký hiệu tăng quýt $\sigma_E(r)$ trong trường hợp liên quan tới E cùng thộc chặn.

Thí dụ 2.12:

Xét hệ kết quả thi của sinh viên.

Quan hệ này ta giải lập SV. Giả sử ta cần quan hệ SV như sau:

TT	HOTEN	NAMSINH	SIEMCSDL	SIEMFOX
1	Tuấn Anh	1974	7	5
2	Huy Cường	1974	8	3
3	Thanh Hùng	1975	8	9
4	Bình Minh	1976	2	3

Giả sử điều kiện E lập sinh viên cần ít nhất một môn kém. Vậy $r(E)$:

TT	HOTEN	NAMSINH	SIEMCDL	SIEMFOX
2	Huy Cường	1974	8	3
4	Bình Minh	1976	2	3

Phép kết nối q

Như chúng ta đã thấy trong phép nối, phép nối với tích Decac này chung lượng tăng độ, trong nhiều trường hợp ta thêm điều kiện để các điều kiện như mong muốn.

Chúng ta sẽ xét phép kết nối theo toán tử θ , với θ là một toán tử so sánh sẽ khác hai ngôi ($=, <, >, \leq, \geq, \neq$), ví dụ nếu A, B là các thuộc tính thì kết quả của phép toán $A = B, A > B$ là các giá trị của A bằng B hoặc A lớn hơn B tương ứng.

Cho r và s là hai quan hệ tương ứng trên các lược đồ rời nhau R và S , tức $R \cap S = \emptyset$.

Phép kết nối θ của các quan hệ r và s , ký hiệu $r \bowtie_{\theta} s$, là một quan hệ trên lược đồ $R \cup S$ gồm những giá trị thuộc tích Decac của r và s sao cho thuộc

phần i của quan hệ r thỏa mãn phép toán θ với thành phần j của quan hệ s .

Về kết nối $\theta: r \bowtie_{\theta} s$ là chèn trong $r \times s$ các bộ c thuộc phần i, j của c quan hệ r , s tương ứng thỏa mãn θ , tức là:

$$r \bowtie_{\theta} s = \{t \in r \times s : t(i\theta j)\}.$$

Số lượng phép kết nối gần với tích Decac.

Thí dụ 2.13:

Giả sử r và s là các quan hệ như sau:

r			s	
A	B	C	D	E
1	2	3	3	1
4	5	6	6	2
7	8	9		

Khi đó ta có:

$$r \bowtie_{2<1} s$$

A	B	C	D	E
1	2	3	3	1
1	2	3	6	2
4	5	6	6	2

Thí dụ 2.14:

Giả sử r và s là các quan hệ:

r			s		
A	B	C	D	E	F
1	2	3	1	e	f
a	b	c	a	e	f
x	y	z	5	6	7

Khi đó

$$r \bowtie_{1=1} s$$

A	B	C	D	E	F
1	2	3	1	e	f
a	b	c	a	e	f

Phép nối

Sau đây ta sẽ xét phép nối nửa (semijoin) gần với phép nối.

Cho các quan hệ r và s trên các lược đồ R và S tương ứng.

Nội nửa của các quan hệ r và s , ký hiệu $r \bowtie s$ là một quan hệ trên lược đồ R gồm các bộ của r thỏa điều kiện R , tức là

$$r \bowtie s = \{ t : t \in r \text{ và } t \in s \} = \{ t.R : t \in r \text{ và } t \in s \}.$$

Thí dụ 2.15:

Giả sử r và s là các quan hệ:

r			s		
A	B	C	B	C	D
a	b	c	b	c	d
d	b	c	b	c	e
b	b	f	a	d	b
c	a	d			

Khi đó ta có:

$r \bowtie s$		
A	B	C
a	b	c
d	b	c
c	a	d

Chúng ta có thể nhận thấy rằng:

1. Nội nửa là một tập con của R .
2. Một cách tương đương với tính $r \bowtie s$, ta tính điều kiện của s trên tập thuộc tính chung của R và S , $R \cap S$ rồi lấy nội nửa của r với quan hệ thu được. Nói cách khác các bộ của r thỏa điều kiện chung (xem phần Câu hỏi và bài tập).

$$r \bowtie s = r \bowtie (s \text{ trên } R \cap S).$$

3. $r \bowtie s \neq s \bowtie r$.

Trên đây là một số phép toán cơ bản chúng ta thường gặp trong các ngôn ngữ truy vấn lý của CSDL. Trong các phần sau ta sẽ xét thêm các phép toán.

Sẽ là phép toán ngược với phép hợp (phép toán ngang), ngược với phép nối (phép toán dọc). Số giá trị trong tham số sẽ ảnh hưởng đến kết quả của phép toán thành một phần riêng biệt.

thuộc tính SBD của tính chất khác theo các thuộc tính khác trên tập bé lược bỏ, tức là tập các thuộc tính khác nhau. Hiện tại chúng ta đang phân biệt hai khái niệm *phân biệt* và *phân biệt* trong một quan hệ cơ sở dữ liệu, mặc dù hai khái niệm này có vẻ giống nhau, nhưng chúng khác nhau, như vậy ngoại thuộc tính SBD trong trường hợp này (coi như một quan hệ cơ sở dữ liệu R) thuộc tính TEN cùng các tính chất khác nhau biết được các thuộc tính khác, mỗi thuộc tính TEN khác theo các thuộc tính khác. Hiện tại chúng ta đang phân biệt hai khái niệm *phân biệt* và *phân biệt* trong một quan hệ cơ sở dữ liệu. Vậy ta sẽ xét hai khái niệm phân biệt hàm, mỗi phân biệt hàm trên lược bỏ R và phân biệt hàm trên một quan hệ R .

Phân biệt hàm trên lược bỏ R

Cho lược bỏ quan hệ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$.

Giả sử X, Y là tập con của R , tức là $X \subset R, Y \subset R$.

Ta nói *Y phân biệt hàm vào X (hoặc X phân biệt hàm Y) trên lược bỏ quan hệ R , ký hiệu $X \twoheadrightarrow Y$, nếu X phân biệt duy nhất Y (mỗi thuộc tính khác của X ta suy ra được thuộc tính Y), một thuộc tính khác của X khác nhau ví dụ mỗi quan hệ R mà $\forall t, t' \in R$ nếu t và t' khác nhau trong tập X thì chúng cũng khác nhau trong tập Y , tức là:*

$$X \twoheadrightarrow Y \text{ " } t, t' \in R \text{ nếu } t.X = t'.X \text{ thì } t.Y = t'.Y.$$

Và sau đây cho PTH $X \rightarrow Y$ trên R khi ta nói các PTH f trên R , X là tập thuộc tính phân biệt (determinant), Y là tập thuộc tính phụ thuộc (dependent).

Trong thực tiễn chúng ta thấy rất nhiều lược bỏ quan hệ R mà trên mỗi quan hệ R đều có một phân biệt hàm vào. Chúng ta sẽ xét hai khái niệm sau đây: một thuộc tính khác của X phân biệt duy nhất các thuộc tính khác. Hoặc nếu chúng ta xét hai khái niệm sau đây: một thuộc tính khác của X phân biệt các thuộc tính khác (mỗi thuộc tính khác của X nếu hai thuộc tính khác cũng khác nhau thì hai thuộc tính khác cũng khác nhau). Trong các bài toán quản lý người ta

thường tham thuộc tính mà cần để tính ID và thuộc tính phụ lục theo các thuộc tính khác.

Như vậy khi niềm phủ thuộc hàm trên lược ảnh quan hệ R không phải sự ràng buộc mang tính chất nội tại của các tập thuộc tính trong R. Sẽ là sự ràng buộc của các tập thuộc tính trong R đối với mọi quan hệ trên R.

Thí dụ 2.16:

Trong các quan hệ trên $R = \{TT, A, B, C\}$ với thuộc tính thuộc từ lược ảnh về các nhau trong tập các sẽ từ nhiên thì

Ta cần $TT \rightarrow \{A, B, C\}$ và hiển nhiên $TT \rightarrow R$ và $TT \rightarrow TT$.

Hoặc xét hai sự kiện của tập các sự quan hệ $R = \{TT, TEN, NS, SHSQ, \dots\}$ thì ràng buộc tính sẽ hiểu sự quan hệ theo các thuộc tính khác $SHSQ \rightarrow R$.

Phủ thuộc hàm trên một quan hệ

Trên đây chúng ta đã biết nghĩa khi niềm phủ thuộc hàm trên lược ảnh R. Sau đây là niềm phủ thuộc hàm trên một quan hệ có thể của lược ảnh R.

Cho lược ảnh quan hệ R và X, Y là các tập con của R, là một quan hệ trên R.

Ta nói X ảnh phủ thuộc hàm Y , ký hiệu $X \twoheadrightarrow Y$, trong trường hợp với mọi t của R mà t ảnh nhau trên tập X thì chúng cùng ảnh nhau trên tập Y , tức là $t, t' \in R$ nếu $t, t' \in X$ thì $t, t' \in Y$.

Như vậy chúng ta thấy phủ thuộc hàm trên quan hệ là trường hợp riêng của phủ thuộc hàm trên lược ảnh R. Phủ thuộc hàm trên lược ảnh R là phủ thuộc hàm trên mọi quan hệ trên R nên phủ thuộc hàm trên quan hệ chỉ là phủ thuộc hàm trên một quan hệ. Để biết $X \rightarrow Y$ là PTH trên lược ảnh R thì cần là PTH trên mọi quan hệ bất kỳ trên R. Chúng ta cần lưu ý rằng khi niềm phủ thuộc hàm trên một quan hệ là niềm rất hẹp, chúng ta chỉ cần thay thế một vài giá trị của các thuộc tính trong quan hệ là PTH cả bộ biến đổi.

Ví dụ để minh họa xét quan hệ như sau:

r

A	B	C	D
0	0	0	0
1	1	1	1
0	1	0	1

Ràng trong rth $A \rightarrow C$ ($\forall x, c$ bé bằng nhau trong A cũng bằng nhau trong C), tuy nhiên chúng ta chỉ cần thay đổi giá trị của thuộc tính C ở dòng 3 hoặc dòng 3 thì ta vẫn có một quan hệ r' trên R nhưng phổ thuộc hàm $A \rightarrow C$ không còn thỏa mãn trong r' .

Các tính chất của phổ thuộc hàm

Các tính chất của phổ thuộc hàm ta xét trong lược đồ R . Nếu X, Y, Z và W là những tập thuộc tính con của R thì ta cần một số tính chất cơ bản của lý thuyết PTH như sau (*đầu tiên khi trình bày thay cho tập $\{A, B, C\}$ và sau đó sẽ viết ABC*):

- A1. Tính phản xạ: $X \rightarrow X$, tăng quát hơn nếu $Y \subset X$ thì $X \rightarrow Y$
- A2. Tính bắc cầu: $X \rightarrow Y$ và $Y \rightarrow Z \Rightarrow X \rightarrow Z$.
- A3. Tính mở rộng 2 vế: $X \rightarrow Y \Rightarrow XZ \rightarrow YZ$. (mở rộng hai vế Z)
4. Tính tủa bắc cầu: $X \rightarrow Y$ và $YZ \rightarrow W \Rightarrow XZ \rightarrow W$.
5. Tính mở rộng trái và thu hẹp phải: $X \rightarrow Y \Rightarrow XZ \rightarrow Y - W$.
6. Tính đồng đẳng: $X \rightarrow Y$ và $Z \rightarrow W \Rightarrow XZ \rightarrow YW$.
7. Tính tích lũy: $X \rightarrow Y$ và $Y \rightarrow ZW \Rightarrow X \rightarrow YZW$.

Chúng ta cần chứng minh các tính chất A1, A2, A3, 4, 5, 6, 7 một cách ngắn gọn. Giả sử $t, t' \in r$ và r là một quan hệ bất kỳ trên R . Chúng ta lần lượt chứng minh các tính chất trên một cách đơn giản. Thật vậy:

Tính phản xạ: Điều này hiển nhiên vì t và t' bằng nhau trong tập X thì chúng phải bằng nhau trong mọi tập con của X , nên các thuộc tính $t, X = t', X \Rightarrow t, X = t', X$ và $t, Y = t', Y$ với mọi $Y \subset X$.

Tính bắc cầu: Giả sử $t, X=t', X$ theo giả thiết $X \rightarrow Y$ nên ta có $t, Y=t', Y$ và $t, Y = t', Y$ theo giả thiết $Y \rightarrow Z$ ta lại có $t, Z = t', Z$. Như vậy từ $t, X = t', X$ ta suy ra được $t, Z = t', Z$, nên ta có $X \rightarrow Z$.

Tính mở rộng hai vế: Giả sử $t.XZ = t'.XZ$ ta phải chứng minh $t.YZ = t'.YZ$

Tổ $t.XZ = t'.XZ$ ta cần $t.X = t'.X$ và $t.Z = t'.Z$. Theo giả thiết $t.X = t'.X$ thì $t.Y = t'.Y$. Như vậy tổ $t.XZ = t'.XZ$ ta cần $t.Y = t'.Y$ và $t.Z = t'.Z$ mà $t.Y = t'.Y$ và $t.Z = t'.Z$ thì $t.YZ = t'.YZ$. Vậy $XZ \rightarrow YZ$.

Các tính chất khác cần chứng minh tương tự. Tuy nhiên ta thấy rằng các tính chất 4, 5, 6, 7 đều cần suy ra từ các tính chất A1, A2, A3. Trong lý thuyết CSDL, ba tính chất A1, A2, A3 gọi là *hệ tiên đề Armstrong*. (Armstrong mượn từ ba tính chất A1, A2, A3 của các phép toán).

Hệ tiên đề Armstrong và các phép suy diễn

Hệ A bao gồm ba tính chất {A1, A2, A3} ở trên trong phạm vi các tính chất của PTH để tạo nên các gọi là *hệ tiên đề Armstrong* của lớp các PTH FD (FD ký hiệu là lớp tập các PTH trên R).

Vậy $A = \{A1, A2, A3\}$ là hệ tiên đề Armstrong.

Ta thấy hệ tiên đề này đóng vai trò sinh (generate) của lớp các PTH.

Thật vậy nếu cho trước tập PTH FD trên lược đồ R thì ta cần tìm luật suy diễn trong các tính chất của PTH (trong đó các tiên đề) để nhận được các PTH mới, lớp các PTH nhận được từ các phép suy diễn như vậy đóng vai trò quan trọng trong lớp các PTH trên lược đồ R. Ta sẽ liệt kê trình bày các vấn đề này trong các phần sau.

Một mục đích ta chú ý rằng: Các tính chất (thực chất là các PTH) 4, 5, 6, 7 đều có thể suy diễn (suy ra) từ hệ tiên đề Armstrong. Thật vậy:

Tính bắc cầu (4) cần suy ra từ tính mở rộng 2 vế và tính bắc cầu với giả thiết $X \rightarrow Y$ mở rộng hai vế Z ta cần $XZ \rightarrow YZ$ và $YZ \rightarrow W$ theo bắc cầu ta cần $XZ \rightarrow W$

Tính mở rộng từ vế thu hẹp phải (5) có thể suy ra từ tính phản xạ và bắc cầu với ví dụ mỗi X, Y, Z, W ta cần $XZ \rightarrow X$ và $Y \rightarrow Y - W$ (phản xạ) và giả thiết $X \rightarrow Y$ theo tính bắc cầu ta cần $XZ \rightarrow Y - W$.

Tính cęg ệy ệ (6) ệư c suy đén tễ tẻn bẻ c cộ vự tẻn mề rẻn hai vễ, thề vễ tễ $X \rightarrow Y$ ta cẻ $XZ \rightarrow YZ$ (mề rẻn hai vễ lẻn Z) cẻn theo tẻn chề mề rẻn hai vễ ta lẻi cẻ $YZ \rightarrow YW$ (mề rẻn hai vễ Y) vự theo tẻn bẻ c cộ ta cẻ $XZ \rightarrow YW$.

Tư-nẻn từ **tẻn tẻch lờy (7)** cẻn cẻ thễ ệư c suy ra tễ tẻn bẻ c cộ vự tẻn mề rẻn hai vễ. $V \times Y \rightarrow ZW$ nẻn theo tẻn cẻn hai vễ ta cẻ $YY \rightarrow YZW$, tẻc $Y \rightarrow YZW$ vự $v \times X \rightarrow Y$ nẻn theo tẻn bẻ c cộ ta cẻ $X \rightarrow YZW$.

Như vễ ta thề rẻn mề PTH f ệư c suy ra tễ 7 tẻn chề cẻ PTH ệu cẻ thễ ệư c suy ra tễ chễ 3 tẻn chề cẻ hễ tiẻn ệ Armstrong. Tễ nay vễ sau thay cho viễc nẻi PTH f nhẻn ệư c tễ tẻp PTH F đủa vự cẻ cẻ lừ suy đén trong 7 tẻn chề cẻ PTH ta sẻ nẻi: f ệư c suy đén tễ F theo hễ tiẻn ệ Armstrong (suy đén theo hễ tiẻn ệ).

Vễ giẻ sễ F lự tẻp cẻ cẻ PTH vự f lự mề PTH trẻn R. Ta nẻi PTH f ệư c suy đén theo hễ tiẻn ệ Armstrong tễ tẻp PTH, F ký hiẻu $F \models f$, nễu f cẻ thễ nhẻn ệư c tễ F sau mề sẻ h÷u hẻn bẻ c cẻ cẻ lừ A1, A2, A3 cẻ hễ tiẻn ệ Armstrong.

Thẻ đễ 2.17:

Cho $R = \{A, B, C, D\}$ lự lự c ẻ ẻ quan hễ.

$F = \{A \rightarrow B, A \rightarrow C, A \rightarrow D\}$, f lự $A \rightarrow BCD$

Ta thề ngay f cẻ thễ nhẻn ệư c tễ phẻp cẻn ệy ệ (suy tễ hễ tiẻn ệ Armstrong), tẻc $F \models A \rightarrow BCD$ vự $F \models A \rightarrow AB$ (theo tẻn phẻn xẻ vự cẻn ệy ệ) hoẻc $F \models A \rightarrow ABCD$ (theo tẻn cẻn ệy ệ),...

Phẻp suy đén theo quan hễ

Trẻn ệy chóng ta vễ nẻu cẻ cẻ phẻp suy đén theo hễ tiẻn ệ.

Sau ệy chóng ta sẻ nẻu **phẻp suy đén theo quan hễ**.

Cho lự c ẻ ẻ quan hễ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$.

F tẻp PTH trẻn R, f lự mề PTH trẻn R.

Ta cần chứng minh suy đến tính tổ hợp PTH F theo quan hệ (hoặc PTH f tính suy đến theo quan hệ tổ hợp PTH F), ký hiệu $F \vdash f$, nếu với mọi quan hệ r trên lược đồ R mà F thỏa mãn quan hệ thì f cũng thỏa mãn r. Cần chú ý rằng $F \vdash f$ nếu với mọi quan hệ r trên R mà tập F là tập PTH thỏa mãn r thì f cũng là một PTH thỏa mãn r. Suy luận một phép suy đến theo quan hệ, "đều tập F thỏa mãn thì f thỏa mãn".

Một vấn đề khác đặt ra là suy luận hai luật suy đến ở trên cần cho ta *còn một tập PTH { f } không?*

Sinh lý 2.1

Cho tập PTH F và một PTH f trên R khi nào ta cần:

$$F \vdash f \text{ khi và chỉ khi } F \models f.$$

Thực chất của việc chứng minh sinh lý 2.1 là phải chứng minh hai ý:

1 - Các tính suy đến theo hệ tiên đề Armstrong tổ hợp PTH F, nghĩa là $F \models f$ thì f là một PTH trên R (tính đóng của f hay cần giải là tính đóng của luật suy đến theo hệ tiên đề Armstrong), điều này cần nghĩa là chúng ta phải chứng minh f thỏa mãn mọi r mà trong đó tập F thỏa mãn.

2 - Các PTH hợp tính suy đến theo quan hệ tổ F, nghĩa là $F \vdash f$, thì f cũng suy đến tính tổ F theo hệ tiên đề Armstrong (tính đóng của hệ tiên đề Armstrong). Điều này tương đương với việc một hợp tính không suy đến tính theo hệ tiên đề Armstrong thì cũng không suy đến tính theo quan hệ, nghĩa là nếu f không suy đến tính theo hệ tiên đề Armstrong thì tất nhiên một quan hệ r mà tập F thỏa mãn nhưng f không thỏa mãn.

Như vậy để chứng minh sinh lý 2.1 ở trên ta sẽ chứng minh sinh lý tương đương tương đương tính của nó trong các tài liệu về DATABASE là sinh lý 2.2.

Sinh lý 2.2

Hệ tiên đề Armstrong là đóng của mọi tính.

Tính đóng của hệ tiên đề Armstrong chính là chứng minh ở trên, trong quá trình chứng minh ba tính chất A1, A2, A3 của hệ tiên đề Armstrong bằng

thì chúng ta có thể đưa ra rằng mỗi PTH trên suy ra tổ hợp tiên đề này. Nếu ta lấy một thuộc hàm thỏa mãn trên lược đồ R, mọi tập con PTH F thỏa mãn.

Số chứng minh tính đúng đắn của tổ hợp tiên đề trước tiên chúng ta sẽ chứng minh bằng cách sau:

Bài 2.1

Giả sử $X \subseteq R$. Nếu giả X^+ là tập tất cả các thuộc tính A của R mà $F \models X \rightarrow A$ (vì sau ta sẽ giả X^+ là bao đóng của X) thì với mọi tập $Y \subseteq R$, $F \models X \rightarrow Y \Leftrightarrow Y \subseteq X^+$.

Ta sẽ chứng minh bằng cách này

a - Chứng minh chiều thuận:

Ta cần $F \models X \rightarrow Y$. Giả sử $Y = \{A, B, C, \dots\}$ theo tính phân tích ta cần:

$F \models X \rightarrow A$, nên $A \in X^+$

$F \models X \rightarrow B$, nên $B \in X^+$

$F \models X \rightarrow C$, nên $C \in X^+$, ...

Vậy $\{A, B, C, \dots\} = Y \subseteq X^+$

b - Chứng minh chiều ngược:

Ta cần $Y \subseteq X^+$. Theo định nghĩa của tập X^+ thì mỗi $A \in Y$ ta cần

$F \models X \rightarrow A$, vậy theo tính đóng của ta cần $F \models X \rightarrow Y$.

Bằng cách này chứng minh.

Bây giờ chúng ta sẽ chứng minh tính đúng đắn của tổ hợp tiên đề Armstrong.

Giả sử $f = X \rightarrow Y$ là một PTH trên R không suy diễn được từ tập PTH F theo tổ hợp tiên đề Armstrong, tức $F \not\models X \rightarrow Y$. Ta sẽ xây dựng một quan hệ r trên R mà trên tập con PTH F thỏa mãn nhưng $f = X \rightarrow Y$ không thỏa mãn. Ta lấy quan hệ r trên R gồm hai phần tử t_1, t_2 như sau: ta chia tập R thành hai nhóm, một nhóm gồm các thuộc tính của R thuộc tập X^+ và nhóm còn lại gồm các thuộc tính còn lại của R. Quan hệ r:

	r							
	X^+				$R - X^+$			
1	1	1	...	1	0	0	0	...
2	1	1	...	1	1	1	1	...

Như vậy quan hệ r của hai phần tử t_1, t_2 phần tử t_1 chứa giá trị 1 trong các thuộc tính của X^+ và giá trị 0 trong những thuộc tính của I^1 . Còn t_2 chứa toàn giá trị 1 cho mọi thuộc tính.

Ta chứng minh rằng r sẽ thỏa mãn mọi PTH hàm của F. Thử với giá trị của một phép toán hàm $W \rightarrow V$ của F không thỏa mãn r, thì $th \times W \subseteq X^+$, nếu không sẽ vì phép tính bằng nhau của hai bộ t_1 và t_2 trên W. Hơn nữa V không thuộc tập con của X^+ , vậy nếu không thì $th \times W \rightarrow V$ sẽ thỏa mãn r. Vậy cả một thuộc tính A của V không thuộc X^+ .

Theo bài 2.1 thì $th \times W \subseteq X^+ \Leftrightarrow F \models X \rightarrow W$, mà $W \rightarrow V$, nên $W \rightarrow A$ và theo tính bắc cầu (vì $X \rightarrow W$) nên $X \rightarrow A$, tức $F \models X \rightarrow A$, hay A thuộc X^+ . Vì vậy mọi lý do về lý do về A không thuộc X^+ .

Vậy r thỏa mãn mọi PTH của F. Về bài 1 của chúng ta phải chứng minh rằng r không thỏa mãn phép toán hàm $f = X \rightarrow Y$.

Giá trị của $X \rightarrow Y$ thỏa mãn r thì $th \times X, Y \subseteq X^+$ nếu không thì vì phép tính bằng nhau của t_1 và t_2 trên X và Y. Lại có đồng bài 2.1 $Y \subseteq X^+ \Leftrightarrow F \models X \rightarrow Y$. Vì vậy mọi lý do về lý do về F không suy đến cuối cùng theo hệ tiên đề f. Vậy $X \rightarrow Y$ không thỏa mãn r. Vậy lý do chứng minh.

Bao đóng của tập phép toán hàm F

Trong phần trên chúng ta đã nêu ra các PTH f cuối cùng suy đến tổ hợp PTH F cho trước, ta đã trình bày lý do chứng minh các phép suy đến theo tiên đề và theo quan hệ tự nhiên của các tiên đề nay thay cho việc suy đến theo quan hệ hoặc suy đến theo tiên đề ta chỉ cần nêu ra giá trị của suy đến. Tập các PTH f cuối cùng suy đến tổ hợp PTH F và sau ta sẽ giải quyết tập bao đóng của tập F.

Vậy cho tập $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$. F là tập PTH trên R.

Bao đóng của tập PTH F ký hiệu F^+ là tập tất cả các phép toán hàm f cuối cùng suy đến tổ hợp F. Vậy $F^+ = \{f: F \models f\}$.

Thí dụ 2.18:

Cho tập $R = \{A, B, C, D\}$

Giá trị của tập F trên R như sau:

$F = \{A \rightarrow B, B \rightarrow C, A \rightarrow D, B \rightarrow D\}$

Khi $F^+ = \{A \rightarrow B, B \rightarrow C, A \rightarrow D, B \rightarrow D, A \rightarrow BD, A \rightarrow BCD, A \rightarrow C, A \rightarrow CD, A \rightarrow BC, B \rightarrow CD, \dots\}$.

Qua ví dụ 2.15 vừa cùng tổ chức nghĩa ta thấy F^+ luôn chứa F .

Các tính chất liên quan của tập F^+

- Tính phản xạ**: với mọi tập PTH F ta luôn có $F \subset F^+$.
- Tính bắc cầu**: nếu $F \subset G$ thì $F^+ \subset G^+$.
- Tính đóng**: với mọi tập phôi hợp F ta luôn có $F^{++} = F^+$.

Số giờ trình bày về ảnh hưởng của việc vận dụng các định lý về tính chất của tập F^+ trong lý thuyết tập hợp chúng ta sẽ thấy rằng việc vận dụng các định lý về tính chất của tập F^+ là rất quan trọng. Các định lý về tính chất của tập F^+ sẽ giúp chúng ta hiểu rõ hơn về tính chất của tập F^+ . Chúng ta sẽ chứng minh các tính chất a, b, c của bao đóng của tập F chúng ta đã định nghĩa cho các tập như một tập hợp.

Bao đóng của tập phôi hợp X :

Cho tập các quan hệ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$. Gọi F là tập PTH trên R .
 X là tập con của tập phôi hợp R .

Bao đóng của tập phôi hợp X liên quan tới F , ký hiệu X^+ (hoặc X_F^+), là tập tất cả các phôi hợp A của R mà $X \rightarrow A$ suy ra đến tập F . Vậy X^+ là tập:

$$X^+ = \{A: A \in R \text{ và } X \rightarrow A \in F^+\}.$$

Như vậy bao đóng X^+ của X , liên quan đến nghĩa qua tập phôi hợp F , và thể hiện khi ta ký hiệu X_F^+ . Tuy nhiên khi chúng ta có một tập phôi hợp F nào đó thì ta hiểu bao đóng X_F^+ liên quan tới F nên ta viết liên quan X^+ .

Thí dụ 2.19:

Gọi $R = \{A, B, C, D, E, G\}$.

$F = \{A \rightarrow C, A \rightarrow EG, B \rightarrow D, G \rightarrow E\}$,

$X = \{A, B\}$, $Y = \{C, G, D\}$,

Khi đó ta có: $X^+ = \{A, B, C, D, E, G\}$

$$Y^+ = \{C, G, D, E\}.$$

Tương tự như tập bao đóng của tập PTH F^+ tập bao đóng X^+ cũng chứa các phần tử của tập X , tức là $X \subset X^+$.

Các tính chất của tập bao đóng X^+

Nếu X, Y là các tập con của tập thuộc tính R thì ta có các tính chất:

1. Tính phản xạ: $X \subset X^+$
2. Tính bắc cầu: Nếu $X \subset Y$ thì $X^+ \subset Y^+$
3. Tính lũy thừa: $X^{++} = X^+$.
4. $(XY)^+ \supset X^+Y^+$ (bao đóng của tăng chứa tăng các bao đóng)
5. $(X^+Y)^+ = (XY^+)^+ = (X^+Y^+)^+$.
6. $X \rightarrow Y \Leftrightarrow Y \subset X^+$
7. $X \rightarrow Y \Leftrightarrow Y^+ \subset X^+$.
8. $X \rightarrow X^+ \vee X^+ \rightarrow X$.
9. $X^+ = Y^+ \Leftrightarrow X \rightarrow Y \vee Y \rightarrow X$.

Chúng ta thấy bao đóng của tập PTH F và bao đóng của tập thuộc tính X là những tập liên quan với hồ tiên đề Armstrong. Các tập bao đóng là "kết quả" của các phép suy diễn dựa trên luật của tiên đề Armstrong. Sau đây chúng ta sẽ chứng minh các tính chất của tập bao đóng.

Tính chất 1: $X \subset X^+$. Thật vậy theo tính phản xạ của hồ tiên đề Armstrong ta có ngay với mỗi thuộc tính A của X thì $X \rightarrow A$. Tất nhiên $X \rightarrow A \in F^+$, $\forall X \rightarrow A$ ước suy từ hồ tiên đề.

Tính chất 2 (tính bắc cầu): Giả sử $X \subset Y$ ta phải chứng minh $X^+ \subset Y^+$.

Thật vậy lấy $A \in X^+$, theo định nghĩa ta có $X \rightarrow A$ mà $X \subset Y$ nên theo tính phản xạ của hồ tiên đề Armstrong, ta có $Y \rightarrow A$. Vậy $A \in Y^+$

Tính chất 8: Sẽ chứng minh các tính chất khác trước tiên ta chứng minh tính chất 8 tức là tính chất $\forall X$ thì $X \rightarrow X^+ \vee X^+ \rightarrow X$.

Thật vậy theo tính phản xạ $X^+ \rightarrow X \vee X \subset X^+$

Bây giờ ta chứng minh $X \rightarrow X^+$. Theo định nghĩa của tập X^+ ta có $X^+ = XZ$ với $Z = \{A: X \rightarrow A \in F^+ \text{ \& } A \notin X\}$; theo tính đóng của (đóng lặn

lưu ý 2 v) ta cần $X \rightarrow Z$. Hơn nữa theo tính chất 1 ta cần tiếp $X \rightarrow X$. Theo tính chất 2 (đồng 2 v) ta cần $X \rightarrow XZ$ tức $X \rightarrow X^+$

Tính chất 3: $X^{++} = X^+$

Rõ ràng theo tính chất 1 ta cần ngay $X^+ \subset X^{++}$. Bây giờ lấy $A \in X^{++}$ tức là $X^+ \rightarrow A \in F^+$ mà $X \rightarrow X^+$ nên $X \rightarrow A \in F^+$ hay $A \in X^+$. Vậy $X^{++} = X^+$

Tính chất 4: $(XY)^+ \supset X^+Y^+$

Lấy $A \in X^+Y^+$ tức $A \in X^+$ hoặc $A \in Y^+$ tức là $X \rightarrow A$ hoặc $Y \rightarrow A \Rightarrow XY \rightarrow A \in F^+$. Hay $A \in (XY)^+$

Tính chất 9: $X^+ = Y^+ \Leftrightarrow X \rightarrow Y \vee Y \rightarrow X$

a - Chiều xuôi \Rightarrow : ta cần $X^+ = Y^+$. Với $X \rightarrow X^+$ và $Y^+ \rightarrow Y$ nên $X \rightarrow Y$ chứng minh tương tự ta cần $Y \rightarrow X$.

b - Chiều ngược \Leftarrow : Lấy $A \in X^+$ tức là $X \rightarrow A$ và $Y \rightarrow X$ nên $Y \rightarrow A$ hay $A \in Y^+$. Tương tự lấy $A \in Y^+$ ta chứng minh được $A \in X^+$. Vậy $X^+ = Y^+$. Các tính chất còn lại chứng minh tương tự.

Thuật toán tìm bao đóng F^+ và X^+ , bài toán thực vi

Trên đây chúng ta đã nêu một số khái niệm cơ bản về quan trọng của các tập bao đóng. Ta thấy tập X^+ được sinh ra từ tập F^+ . Một vấn đề quan trọng trong lý thuyết về CSDL là: Cho trước tập PTH F và một PTH f , cần hay không một phép biến đổi F^+ ? (gọi là bài toán thực vi)

Số trường liên thuộc của hai tập (bài toán thực vi của X và f cần xem f cần là tập thực vi của F^+ không?) không nên gọi là F mà là tập F tiếp nối nhưng tập F^+ cần có rất ít. Ví dụ, xét tập $F: F = \{A \rightarrow B_1, A \rightarrow B_2, \dots, A \rightarrow B_n\}$.

Khi đó F^+ chứa tất cả các PTH dạng $A \rightarrow Y$, trong đó Y là tập con bất kỳ của tập $\{B_1, B_2, \dots, B_n\}$. Với các tập 2^n khác tập con Y như vậy, nên sẽ có số các phần tử của F^+ rất ít, ít hơn hoặc bằng 2^n .

Vậy để gọi là bài toán thực vi chúng ta cần có định lý tính chất 6 của tập bao đóng X^+ hoặc bài 2.1 đã là tính chất: $X \rightarrow Y \in F^+ \Leftrightarrow Y \subset X^+$. Do vậy chỉ cần tính X^+ và so sánh với tập Y ta cần ngay câu trả lời là $X \rightarrow Y$ thuộc F^+ hay không. Việc tính X^+ được gọi là thuật toán thực vi rất nhiều.

Sau đây chúng ta sẽ trình bày một phương pháp tính tập X^+ .

Thuật toán tìm bao đóng X^+

Dưới đây là thuật toán tìm X^+ của Beeri và Bernstein.

Cho lược đồ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$. F là tập PTH trên R , X là tập thuộc tính. Tính $X^+ = ?$

Ta sẽ xây dựng dãy $X^0, X^1, \dots, X^k \dots$ như sau:

$$X^0 = X$$

$$X^{(i+1)} = X^i \cup Z^i \text{ với } Z^i = \{A: A \notin X^i \text{ và } X^i \rightarrow A \in F^+\}, \text{ trong đó } i = 0, 1, 2, \dots$$

Ta cần nhận xét rằng: dãy X^0, X^1, \dots cần phải xây dựng theo tập X tập F và các phép suy diễn của hồ sơ Armstrong. Hơn nữa dãy X^0, X^1, X^2, \dots là dãy tăng nhau và tăng dần, tức là $X^0 \subset X^1 \subset \dots$. Với tập thuộc tính R là hữu hạn nên sau một số hữu hạn bước, thuật toán phải kết thúc. Nếu chỉ cần tính tập X^+ thì ta sẽ dừng lại khi nào để có:

$$X^k = X^{(k+1)} = X^{(k+2)} = \dots \text{ tức là khi đã } Z^k = Z^{k+1} = \dots = \emptyset$$

Tập X^k chính là tập X^+

Trước khi chứng minh rằng X^k chính là tập X^+ ta sẽ trình bày thuật toán (bảng ngôn ngữ của Pascal) và xét ví dụ minh họa thuật toán.

Thuật toán 2.1:

Input: Lược đồ quan hệ R

Tập PTH F

Tập thuộc tính X

Output: Tập X^+

Thuật toán:

Begin

$Y := X;$

repeat

$Z := \emptyset;$

for each A in R do

if $(A \notin Y \text{ and } Y \rightarrow A \in F^+)$ then $Z := Z \cup A;$

$Y := Y \cup Z;$

until $Z = \emptyset;$

$X^+ = Y$
end;

Thử đồ 2.20

Giả sử $R = \{A, B, C, D, E, G\}$ và tập PTH F như sau:

$F = \{AB \rightarrow C, C \rightarrow A, BC \rightarrow D, ACD \rightarrow B, D \rightarrow EG, BE \rightarrow C, CG \rightarrow BD, CE \rightarrow AG\}$, $X = \{B, D\}$, $X^+ = ?$

Sử dụng ta có $X^0 = \{B, D\}$. Số xem X^1 ta xem những PTH trong F có vế trái nằm trong BD . Ta có PTH $D \rightarrow EG$ thỏa mãn điều kiện đã.

Vậy $Z^0 = \{E, G\}$, nên $X^1 = \{B, D, E, G\}$. Tiếp tục có xem X^2 ta xem những PTH của F có vế trái nằm trong $\{B, D, E, G\}$, đã lấy $D \rightarrow EG$ và $BE \rightarrow C$, vậy $X^2 = \{B, C, D, E, G\}$. Tiếp tục ta có $X^3 = \{A, B, C, D, E, G\}$. Suy ra tập X^+

Vậy $X^+ = \{B, D\}^+ = \{A, B, C, D, E, G\} = R$.

Sinh lý 2.3:

Trong thuật toán tìm bao đóng X^+ , ta có $X^+ = X^k$, với k là số nguyên nhỏ nhất mà $X^k = X^{k+1} = X^{k+2} = \dots$

Chứng minh:

a - Ta chứng minh $X^+ \subset X^k$. Xét lấy $A \in X^+$. Như trên ta có thấy $X^+ = XZ$ với $Z = \{A: A \notin X \text{ và } X \rightarrow A \in F^+\}$.

Vậy nếu $A \in X$ thì $A \in X^k$ vì $X \subset X^k$; còn nếu $A \in Z$ thì theo định nghĩa của tập Z , tồn tại một chuỗi có $A \in Z^i$ với $A \in X^k$ vì với mọi i thì $X^i \subset X^k$.

Vậy trong chuỗi hai trường hợp ta đều có $A \in X^k$ và suy ra $X^+ \subset X^k$

b - Ta chỉ cần chứng minh $X^k \subset X^+$ bằng nhiều cách, ví dụ:

Cách 1:

Ta có $X^{i+1} = X^i Z^i$

$Z^i = \{A: A \notin X^i \text{ và } X^i \rightarrow A \in F^+\}$.

Vậy $X^0 = X$

$X^1 = X^0 Z^0$

$X^2 = X^1 Z^1 = X^0 Z^0 Z^1$

...

$X^{i+1} = X^i Z^i = X^0 Z^0 Z^1 \dots Z^i$ với $i = 0, 1, 2, \dots$

Trước tiên ta sẽ chứng minh bằng phương pháp qui nạp rằng với mọi i thì $X \rightarrow Z^i$. Với $i = 0$, $Z^0 = \{A: A \notin X^0 \text{ và } X^0 \rightarrow A \in F^+\}$;

Theo tính chất 2 của $X^0 = X \rightarrow A$ ta chứng minh được theo các phần tử $A \in Z^0$, ta có $X \rightarrow Z^0$.

Bây giờ giả sử ta có kết quả đúng với i , ta chứng minh cho $i + 1$, với $Z^{i+1} = \{A: A \notin X^{i+1} \text{ và } X^{i+1} \rightarrow A \in F^+\}$, tương tự chứng minh được theo các phần tử A của tập Z^{i+1} , ta có $X^{i+1} \rightarrow Z^{i+1}$, trong đó $X^{i+1} = XZ^0 \dots Z^i$, theo giả thiết qui nạp và tính phân phối ta có:

$$X \rightarrow X^0 = X$$

$$X \rightarrow Z^1$$

$$X \rightarrow Z^2$$

...

$$X \rightarrow Z^i \text{ chứng minh được từ } 2 \text{ trên, ta có } X \rightarrow X^{i+1}$$

$$\forall X^{i+1} \rightarrow Z^{i+1} \text{ theo tính chất 2 của } X \text{ ta có } X \rightarrow Z^{i+1}.$$

Bây giờ ta sẽ chứng minh $X^k \subset X^+$

$$\text{Lấy } A \in X^k \text{ và } X^k = XZ^0 \dots Z^{k-1} \text{ Nếu } A \in X \text{ thì}$$

$$X \rightarrow A \in F^+ \text{ nên } A \in X^+. \text{ Còn nếu } A \in Z^i \text{ thì và}$$

$$X \rightarrow Z^i \text{ nên}$$

$$X \rightarrow A \in F^+ \Rightarrow A \in X^+$$

Sinh lý cuối cùng chứng minh.

Chú ý 2:

$$\text{Ta có định lý rằng } X \rightarrow X^1, X^1 \rightarrow X^2, \dots, X^{k-1} \rightarrow X^k \\ \Rightarrow X \rightarrow X^k \Leftrightarrow X^k \subset X^+ \text{ (theo tính chất của bao đóng)}.$$

Thí dụ 2.21:

$$\text{Cho } R = \{A, B, C, D, E, I\}.$$

$$\text{Tập PTH } F = \{A \rightarrow D, AB \rightarrow E, BI \rightarrow E, CD \rightarrow I,$$

$$E \rightarrow C\}. \text{ Tập thuộc tính } X = \{A, E\}. \text{ Tính } X^+ = ?$$

$$\text{Ta có } X^0 = \{A, E\}$$

$$X^1 = X^0 Z^0 \text{ và } Z^0 = \{Y: Y \notin X^0 \text{ và } X^0 \rightarrow Y \in F^+\}$$

$$\text{Vậy } Z^0 = \{D, C\} \text{ và } X^1 = \{A, E, D, C\}$$

$$Z^1 = \{Y: Y \notin X^1 \text{ và } X^1 \rightarrow Y \in F^+\} \text{ và}$$

$$Z^1 = \{I\} \text{ nên } X^2 = \{A, E, D, C, I\}$$

$$Z^2 = \{Y: Y \notin X^2 \text{ và } X^2 \rightarrow Y \in F^+\} = \emptyset$$

$$\forall x \ X^3 = X^2 = X^+ = \{A, E, D, C, I\}.$$

2.5. Khái niệm $s \rightarrow$ quan hệ

Trong công tác xử lý cSDL dạng quan hệ ta thấy giữa các tập thuộc tính của mỗi bước kiểu PTH. Trong sẽ tập thuộc tính tham gia vào c PTH ta sẽ thấy các mét sẽ tập các vai trò quan trọng. Ví dụ, trong hai nhóm sử dụng các quan thuộc tính mà nhóm vi phạm (MA-NV) các vai trò "xác định" của hai theo nghĩa ta cần phải biết trên một tập nhỏ bé sẽ hiểu của mét của bé theo MA-NV, tức là cần phải định thuộc tính MA-NV như là khái. Hoặc trong lược đồ quản lý tuyển sinh ở các trường, thuộc tính sẽ được danh SBD các vai trò là *khóa*.

Sau đây là cho tiên khi trình bày về sơ đồ ta nêu thuật ngữ $s \rightarrow$ *quan hệ* (viết tắt là *SSQH*) như sau:

Cho lược đồ quan hệ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ là tập thuộc tính trên R . $S \rightarrow$ *quan hệ* là tập R và F cho trước và ta sẽ ký hiệu SSQH là W . Vậy

$W = \langle R, F \rangle$. Như vậy nếu cho một SSQH, tức là tập thuộc tính cho trước lược đồ R , tập PTH F trên R và viết chúng thành tập $\langle R, F \rangle$.

Sinh nghĩa khái niệm $s \rightarrow$ quan hệ

Tập $K \subset R$ được gọi là *khái niệm thiếu* của $s \rightarrow$ quan hệ W nếu K là tập thuộc tính thiếu theo R , tức là K là tập thuộc tính thiếu nếu: $K^+ = R$ ($K \rightarrow R$) và bất kỳ K dư một phần tử thì bao các của tập con là K của R . Vậy tập $K \subset R$ gọi là *khái niệm thiếu* nếu: $K^+ = R$ và $(K - A)^+ \neq R$, với A bất kỳ thuộc K .

Nếu các thuộc K là một khái niệm thiếu của W nếu K là tập thuộc tính bất kỳ của bao các các thuộc R , hiển nhiên rằng khi K là bao các thuộc R thì thêm vào K một phần tử ta cũng được tập các thuộc R , tuy nhiên khi K là một khái niệm thiếu thì một phần tử ta cần tập thuộc tính bao các các thuộc R .

Trục quan trọng nghĩa, ta thấy rằng nếu K là một tập thuộc tính mà

$K^+ = R$ thì K ta cần phải biết tập con của K , đó chính là tập K bất kỳ và *đúng là khái niệm của $s \rightarrow$ quan hệ*. Và sau các thuộc tính thuộc một khái niệm là ta gọi là *thuộc tính khóa*, ngược lại thuộc tính không thuộc

khả năng giải quyết *thuộc tính khả năng* (hoặc *thuộc tính thời gian* và ta ký hiệu là F_n).

Chúng ta lưu ý rằng trong giới hạn này chỗ xét khả năng thiếu và vậy *thay cho khả năng thiếu ta giải tất cả khả năng*.

Thí dụ 2.22 :

Cho s là quan hệ $W = \langle R, F \rangle$ với $R = \{A, B, C, D, E, G\}$ $F = \{AB \rightarrow C, D \rightarrow EG, C \rightarrow A, BE \rightarrow C, BC \rightarrow D, CG \rightarrow BD, ACD \rightarrow B, CE \rightarrow AG\}$. Ta sẽ thấy các tập thuộc tính:

$K_1 = \{A, B\}$, $K_2 = \{B, E\}$, $K_3 = \{C, G\}$, $K_4 = \{C, E\}$, $K_5 = \{C, D\}$, $K_6 = \{B, C\}$ đều là khả năng của W và tập các thuộc tính khả năng R , và vậy $F_n = \emptyset$.

Vậy một s là quan hệ cả thoả cả nhiều khả năng và tập thời gian F_n cả thoả rộng, và mãi s là quan hệ luôn cả khả năng và ta lấy $k = R$ và khả năng dư thừa. Vấn đề còn lại là ví dụ chúng ta lấy: cho trước một s là quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, làm thế nào để tìm khả năng của nó?

Các thuật toán tìm khả năng

Ta nhận lại khả năng tập thuộc tính K mà bao hàm của K đúng bằng R ($K^+ = R$) và nếu bất kỳ K một phần tử bất kỳ bao hàm của nó khác R .

Tổ chức nghĩa ta thấy cả thoả tìm khả năng bất kỳ tập R và $R^+ = R$ và ta bất dư thừa các phần tử của R đó nên ước tập bất nhất mà bao hàm của nó đúng bằng R .

Sau đây chúng ta sẽ trình bày thuật toán tìm một khả năng theo ý tưởng này: Cho s là quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với R - lược lượng quan hệ, F - tập PTH trên R . Tìm một khả năng của W .

Thuật toán 2.2:

Input: $W = \langle R, F \rangle$;

Output: K - khả năng của W ;

Thuật toán:

Bước 1: Đặt $K = R$


```

Bước 2: Lập quy trình loại bỏ K
phần tử A mà  $(K - A)^+ = R$ 
Mô tả thuật toán (bảng của Pascal):
Begin
K := R;
for each A in K do
if  $(K - A)^+ = R$  then K := K - A else K := K
End

```

Nhận xét: Thuật toán 2.2 trên đây cho ta tìm ra một khóa của $S \rightarrow R$ quan hệ W.

Nếu muốn tìm các khóa khác (nếu có) của $S \rightarrow R$ quan hệ ta cần thay đổi từ loại bỏ các phần tử của K.

Thí dụ 2.23:

Cho $W = \langle R, F \rangle$, với
 $R = \{A, B, C, D, E, G, H, I\}$
 $F = \{AC \rightarrow B, BI \rightarrow ACD, ABC \rightarrow D$
 $H \rightarrow I, ACE \rightarrow BCG, CG \rightarrow AE\}$
 Tìm K = ?

Bước 1: $K = R = \{A, B, C, D, E, G, H, I\}$

Bước 2: Chọn luật loại bỏ các thuộc tính của K:

Loại bỏ phần tử A: Ta cần $\{B, C, D, E, G, H, I\}^+ = R$ ($\forall CG \rightarrow AE$)

$n^a K = \{B, C, D, E, G, H, I\}$

Loại bỏ phần tử B: Ta cần $\{C, D, E, G, H, I\}^+ = R$ ($\forall CG \rightarrow AE$ và $AC \rightarrow B$)

B) $n^a K = \{C, D, E, G, H, I\}$

Loại bỏ phần tử C: Ta cần $\{D, E, G, H, I\}^+ \neq R$ $n^a K = \{C, D, E, G, H, I\}$

Loại bỏ phần tử D: Ta cần $\{C, E, G, H, I\}^+ = R$ ($\forall CG \rightarrow AE, AC \rightarrow B, ABC \rightarrow D$) $n^a K = \{C, E, G, H, I\}$

Loại bỏ phần tử E: Ta cần $\{C, G, H, I\}^+ = R$ ($\forall CG \rightarrow AE, AC \rightarrow B, ABC \rightarrow D$) $n^a K = \{C, G, H, I\}$

Loại bỏ phần tử G: Ta cần $\{C, H, I\}^+ \neq R$ $n^a K = \{C, G, H, I\}$

Loại bỏ phần tử H: Ta cần $\{C, G, I\}^+ \neq R$ $n^a K = \{C, G, H, I\}$

Loại bỏ phần tử I: Ta cần $\{C, G, H\}^+ = R$ ($\forall CG \rightarrow AE, AC \rightarrow B, ABC \rightarrow D, H \rightarrow I$) $n^a K = \{C, G, H\}$. Vậy K = {C, G, H} là khóa của W.

2.6. Các dạng chuẩn của sơ đồ quan hệ

Trong công tác quản lý vật xã lý các hồ sơ sẽ đa liêu, chúng ta thường phải đưa CSDL vào dạng đơn giản nhất, ít cạnh tranh nhất, tên ít biến nhất, xử lý nhanh nhất và tiết kiệm nhất về tài nguyên nhất. Số thực hiện mục đích đã chúng ta phải tuân hành "chuẩn hóa" các hồ CSDL. Tác dụng chúng ta sẽ xét một số dạng các biến đổi trong CSDL giải các dạng chuẩn (Normal Forms). Sự phân loại các sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$ theo các Normal Form thực chất là dựa vào các tập phép hàm F để chúng ta phân loại sơ đồ quan hệ theo dạng chuẩn nào.

Sau đây chúng ta sẽ xét một số dạng quan hệ của các sơ đồ quan hệ. Các ví dụ nhiều tập giải quan hệ.

Dạng chuẩn 1 - 1NF

Dạng chuẩn 1 (first Norm Form) ký hiệu là 1NF.

Cho lược đồ quan hệ R, F là tập phép hàm trên R . SDQH $W = \langle R, F \rangle$ được gọi là dạng chuẩn 1 (1NF) nếu và chỉ nếu tập các miền giá trị của các thuộc tính trong R đều chỉ chứa các giá trị nguyên tố (giá trị nguyên tố là giá trị không thể chia thành các giá trị khác - giá trị đơn). Khi $W = \langle R, F \rangle$ là 1NF thì mọi quan hệ r trên R cũng được gọi là quan hệ 1NF.

Thí dụ 2.24:

Xét bảng quản lý học viên cao học theo học một số chuyên đề tập trung tập vào tập sau đây:

a - Quan hệ không là 1NF

MS	TÊN	NGÀY	MÔN HỌC	TIỀN	KẾT THÚC
01	An	Vết lý	Quang	200	30/9/99
02	Anh	Tôn	Sĩ sè	200	30/8/99
03	Bình	Hải	Cao học	300	30/10/99

04	Long	Mai	trường	Mai	trường	500	30/10/99
05	A,B	Tin		CSDL,SQL		600	30/11/99

Sơ lược một quan hệ không là 1NF vì các thuộc tính như mã nhân viên mã môn giảng dạy là các thuộc tính (không phân biệt, các thuộc tính), hoặc thuộc tính TÊN là phân tố của các quan hệ hai giá trị A,B. Vậy quan hệ trên không là 1NF và tập nhúng $W = \langle R, F \rangle$ cũng không là 1NF.

Tuy nhiên nếu bỏ qua phân nhóm nghĩa của quan hệ ta lấy các thuộc tính phân biệt như sau:

b - Quan hệ là 1NF

MS	TÊN	NGƯỜI	MÔN HỌC	TIỀN	KẾT THÚC
01	An	Vết lý	Quang	200	30/9/99
02	Anh	Tôn	Sĩ	200	30/8/99
03	Bình	Hải	Cao	300	30/10/99
04	Long	Mai	trường	500	30/10/99
05	A	Tin	CSDL	300	30/11/99
05	B	Tin	SQL	300	30/11/99

Nhận xét: Hai bảng quan hệ trên đều cùng quản lý một thông tin của một năm tài chính, các cấu trúc logic của chúng như nhau nhưng cấu trúc về lý khác nhau. Tuy nhiên trong bảng a - các thuộc tính của một quan hệ 5 phân tố, còn bảng b - là một quan hệ 6 phân tố và thông tin rõ ràng hơn. Tập nhúng của quan hệ là phân biệt và phân biệt là duy nhất. Như vậy mỗi quan hệ chúng ta đều có thể phân biệt và phân biệt là duy nhất $W = \langle R, F \rangle$ đều là chuẩn 1NF. Vậy lý do 1NF chưa thể phân biệt các quan hệ. Từ nay ta chỉ xét các quan hệ 1NF.

Định nghĩa 2 - 2NF

Ta nói Y phụ thuộc hàm toàn vào X nếu trong X không có tập con thực sự X_1 mà $X_1 \rightarrow Y$. Nói các khác Y phụ thuộc hàm toàn vào X nếu:

- (*) $X \rightarrow Y$ và bất kỳ X là một thuộc tính A.
- (**) $\text{not } (X \setminus A) \rightarrow Y$.

Cho σ là quan hệ $W = \langle R, F \rangle$.

K là một khóa của W .

Ta nói W là (đ)úng chuẩn 2, ký hiệu W là $2NF$, nếu mọi thuộc tính thuộc cấp của W phụ thuộc hàm toàn vẹn khóa. Nói cách khác W là $2NF$ nếu: trong W không có PTH đúng $X \twoheadrightarrow F_n$ với X là tập con thực sự của khóa K và X là thuộc tính không khóa (thực cấp).

Tổ chức lại ta thấy ngay là tập con σ là quan hệ $2NF$ là tập con thực sự của tập $1NF$, và cả nhiều σ là quan hệ không là $2NF$.

Thí dụ 2.25:

Ta xét dữ liệu như sau (quan hệ) như sau:

TT	Họ-TÊN	NS	TỔNG	QUÊ	GT
01	Tuấn Anh	1960	Sĩ hắc	Huế	Nam
02	Lan Anh	1977	Sĩ hắc	Huế	Nữ
03	Sinh Sinh	1945	TS	Vĩnh Phò	Nam
05	Sinh Sinh	1943	TS	Huế	Nam
06	Công Nô	1960	TS	Vĩnh Phò	Nam
07	Hoa Huệ	1972	Trung hắc	Nghệ An	Nữ

Ta thấy ngay rằng tập con một thuộc tính TT là khóa của quan hệ r và theo tổ chức lại của PTH ta có TT $\rightarrow \{HO-TÊN, NS, TỔNG, GT, QUÊ\}$. Với r là $1NF$ và tập khóa chủ của một phần tử nào không thể có phần tử không khóa phụ thuộc hàm vào tập con thực sự của khóa (tập con thực sự của khóa không rỗng), vậy r là $2NF$. Ta có kết luận sau:

Kết luận:

W là $2NF$ nếu mọi khóa của W chủ của một phần tử.

Thí dụ 2.26:

Ta quay lại ví dụ 2.22, ta thấy khóa của W là:

$K_1 = \{A, B\}$, $K_2 = \{B, E\}$, $K_3 = \{C, G\}$, $K_4 = \{C, E\}$, $K_5 = \{C, D\}$, $K_6 = \{B, C\}$.

Trong ví dụ này tất cả các phôi của R đều là phôi của W , tức là tất cả các phôi của W đều là phôi của R . Vì vậy W là 2NF.

Kết luận:

W là 2NF nếu tất cả các thuộc tính của W đều là phôi của W .

Thí dụ 2.27:

Sau đây ta sẽ nêu một ví dụ mà W không là 2NF.

Cho $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D, E, H\}$

$F = \{A \rightarrow E, C \rightarrow D, E \rightarrow DH\}$.

Ta dễ dàng thấy rằng tập $K = \{A, B, C\}$ là khóa duy nhất của W , D là thuộc tính của W mà $C \rightarrow D$, vì C là phôi của W nên W không là 2NF.

Như vậy khi xét một W mà $W = \langle R, F \rangle$ là 2NF không ta phải tính tất cả các khóa của W mà chỉ cần suy ra tập thuộc tính thừa thừa.

Sau đây xét xem các tập con thừa thừa của W có phải là khóa không?

Ví dụ $W = \langle R, F \rangle$; $R = \{A, B, C, D, E\}$, $F = \{A \rightarrow B, C \rightarrow D\}$.

Khi đó mỗi khóa K phải chứa E, A, C và ta có thể thấy rằng tập $K = \{A, C, E\}$ là khóa duy nhất. Vậy các thuộc tính thừa thừa là B, D . Ta thấy trong khóa K đã chứa các tập con thừa thừa A, C và chúng không theo các thuộc tính thừa thừa B, D tương ứng, nên W không là 2NF.

Định lý 3 - 3NF

Cho $W = \langle R, F \rangle$. Ta nói W là (đ) định lý 3, ký hiệu là 3NF nếu trong W không tồn tại PTH định lý $X \rightarrow Y$, với mỗi tập thuộc tính X mà $X \neq Y$ và X là phôi của W thì Y là phôi của W .

Tóm tắt lại ta có thể nói rằng nếu W là 3NF thì W là 2NF. Trong định

chuẩn 2NF ta chỉ cần các thuộc tính thuộc cấp phụ thuộc vào tập con thực sự của khóa (tập con bao gồm các thuộc tính thuộc cấp phụ thuộc vào tập con thực sự của khóa) của các thuộc tính thuộc cấp phụ thuộc vào tập con thực sự của khóa.

Thí dụ 2.28:

Sau khi lấy một ví dụ mà W không là 3NF, ta lấy ví dụ 2. 27. Trong ví dụ này ta thấy D thuộc tính thuộc cấp phụ thuộc vào $C \rightarrow D$, đồng thời $C \neq R$. Vậy W không là 3NF.

Thí dụ 2.29:

Trở lại ví dụ 2. 22, ta thấy rằng W trong ví dụ này là 3NF, vì tập thuộc tính R là duy nhất các thuộc tính không khóa (thuộc cấp).

Thí dụ 2.30:

Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D\}$

$F = \{AB \rightarrow C, D \rightarrow B, C \rightarrow ABD\}$

Ta thấy rằng: Các tập $K_1 = \{A, B\}$, $K_2 = \{A, D\}$, $K_3 = \{C\}$ là các khóa. Vậy R không các thuộc tính thuộc cấp, nên W là 3NF.

Kết luận:

Nếu sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$ mà R không chứa thuộc tính thuộc cấp phụ thuộc vào W là 3NF.

Định chuẩn Boyce – Codd (BCNF)

Định chuẩn tiếp theo ta sẽ xét là định chuẩn Boyce - Codd ký hiệu là BCNF.

Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$

Ta nói W là BCNF nếu trong W không tồn tại PTH đúng $X \twoheadrightarrow Y$ với $X \subsetneq Y$ và $X \neq R$.

Tóm tắt ngắn gọn ta thấy rằng nếu W là BCNF thì nó là 3NF. Trong 3NF ta chỉ cần các thuộc tính thuộc cấp phụ thuộc vào tập con thực sự của khóa.

Âng kh, c R, cón trong BCNF ta cém tét c¶ c, c thóc tnh khng pho thóc vmo tếp cã bao Âng kh, c R.

Thí dõ 2.31:

Cho $W = \langle R, F \rangle$, ví i $R = \{A, B, C, D\}$

$F = \{AB \rightarrow C, C \rightarrow ABD\}$

Ta dõ dụng thý rng:

C, c tếp cã bao Âng kh, c R lụ $X = \{A\}$ hoặ $X = \{B\}$ hoặ $X = \{D\}$ hoặ $X = \{A, D\}$ hoặ $X = \{B, D\}$ vµ trong c, c tếp trªn khng cã PTH d'ng $X \rightarrow x$ ví i $x \notin X$.

Vý W lụ BCNF.

Thí dõ 2.32:

Sau Ây ta sĩ xđt mét s- Â quan hõ W mụ W lụ 3NF nhng W khng lụ BCNF.

Cho $W = \langle \{A, B, C, D\}, \{A \rightarrow BCD, BC \rightarrow DA, B \rightarrow C\} \rangle$. Rõ rừng rng W lụ 3NF v× W cã hai kho, lụ $\{A\}$ vµ $\{B, C\}$ nªn tếp khng kho, lụ D vµ khng cã tếp nạo cã bao Âng kh, c R đo theo thóc tnh thờ cếp D. Ngừi c l' i W khng lụ BCNF v× cã pho thóc hµm $B \rightarrow C$ mụ B^+ kh, c R.

Nhñn xđt: Nõu $W = \langle R, F \rangle$ lụ 1NF, 2NF, 3NF, BCNF, ... th× mõi quan hõ r trªn R cõng lụ 1NF, 2NF, 3NF, BCNF, ... tưng ợng. Tét nhĩªn mĩ chõ vµi quan hõ r trªn R lụ 2NF, 3NF, BCNF, ... th× chưa khng ợnh ợĩ c $W = \langle R, F \rangle$ lụ c, c d'ng chũn tưng ợng.

Cõng tũ ợnh nghĩ ta suy ra rng: Cho s- Â quan hõ $W = \langle R, F \rangle$.

a - Muèn xđt xem W lụ 2NF hay khng ta ph¶i :

· Tnh tét c¶ c, c khĩa K cĩa W vµ suy ra ợng thĩ tếp thóc tnh thờ cếp F_n

· Xđt xem cã $K' \rightarrow x$ khng (K' tếp con thùc sũ cĩa khĩa vµ x thóc F_n).

Vĩ dõ, cho $W = \langle R, F \rangle$ ví i $R = \{A, B, C, D, E, G\}$ vµ $F = \{A \rightarrow BC, C \rightarrow DE, E \rightarrow G\}$. Khi ợĩ ta thý mõi khĩa K ph¶i chĩa A vµ h- n thĩ nª tếp $\{A\}$ lụ khĩa nªn ta cã ngay tếp thờ cếp lụ $\{B, C, D, E, G\}$ vµ W lụ 2NF v× c, c tếp khĩa chõ cã mét phõn tũ.

b - Muốn xét xem W là 3NF hay không ta phải:

- Tính tập thuộc tính thứ cấp $F_n = \{X, \dots\}$;
- Xét xem cả $X \rightarrow x$ ($x \notin X$ và $X^+ \neq R$).

Ví dụ, $W = \langle R, F \rangle$, $R = \{A, B, C, D, E, G, H\}$

$F = \{C \rightarrow AB, D \rightarrow E, B \rightarrow G\}$

Ta thấy mỗi khóa K đều phải chứa H, C, D và tập 3 phần tử này là khóa. Vậy ta cần tập thuộc tính thứ cấp $\{A, B, E, G\}$. Từ F ta thấy ngay rằng không cần tập X mà bao hàm R theo thuộc tính thứ cấp. W là 3NF

c - Muốn xét xem W là BCNF hay không ta phải:

- Xét xem cả $X \rightarrow a$ với $a \notin X$ và $X^+ \neq R$.

Ví dụ, $R = \{A, B, C, D, E, G, H\}$, $F = \{A \rightarrow BC, D \rightarrow E, H \rightarrow G\}$. Ta thấy tập con của bao hàm R mà theo thuộc tính H : $D \rightarrow E$. Vậy W không là BCNF.

Sinh lý 2.5:

Các lớp định chuẩn của các sự quan hệ các quan hệ lẫn nhau, lớp sau nằm trong lớp trước. Nghĩa là ta có:

$1NF \supset 2NF \supset 3NF \supset BCNF$. Lần nhau để ý là thực sự, nghĩa là lớp sau nằm gần trong lớp trước.

Thật vậy với $R = \{A, B, C, D\}$ và $F_1 = \{AB \rightarrow C, D \rightarrow B, C \rightarrow ABD\}$ thì $W_1 = \langle R, F_1 \rangle$ là 3NF nhưng không là BCNF (vì không cần tập X mà cần bao hàm R nhưng lại không theo thuộc tính thứ cấp (tập các thuộc tính thứ cấp bằng rỗng) nên W là 3NF, ngược lại W không là BCNF vì cần chứa tập $X = D$ cần bao hàm R mà không theo B). Cần $W_2 = \langle R, F_2 \rangle$ với $F_2 = \{B \rightarrow D, A \rightarrow C, C \rightarrow ABD\}$ là 2NF nhưng không là 3NF (vì các thuộc tính thứ cấp B, D phụ thuộc hoàn toàn vào khóa nên là 2NF, ngược lại cần tập $X = \{B\}$ cần bao hàm R nhưng không theo thuộc tính thứ cấp D nên là không là 3NF), và rất nhiều sự quan hệ là 1NF nhưng không là 2NF.

2.7. Phân tích các trường hợp định chuẩn 4- 4NF

Trước khi trình bày tiếp các định chuẩn tiếp theo, chúng ta hãy lưu ý rằng lớp các quan hệ chúng ta đang xét rất lớn, một số quan hệ cần

ng÷ nghĩa (semantic) phức tạp, trong tập các thuộc tính kh«ng cã PTH hoặc cã các thuộc tính biÕt. VÏy ®i s©u nghiªn cøu các thuộc tính chÊt cña líp các quan hÖ, chóng ta sÏ tr×nh b×y tiÕp khöi niÖm thuộc tính trÞ.

Thí dõ 2.33:

Ta xÐt bảng r th«ng b×o chñ vµ xe nh÷ sau :

	r	
Chñ	Xe	BiÕn
A	BMW	29F1
A	BMW	29F2
A	BMW	29F3
B	Toyota	29H1
B	Toyota	29H2

Trong quan hÖ này kh«ng cã thuộc tính hàm gi÷a Chñ vµ BiÕn, nhưng gi÷a các thuộc tính Chñ, BiÕn, cã mòi quan hÖ thuộc biÕt. VÝ dõ ta thÊy nõu cñng mét Chñ (chiÕu l¹n Chñ cña bé t t¸c t.Chñ = A hoặc B) th× tröo hai biÕn bÊt kú cho nhau (tröo t.BiÕn cho nhau)ta vÏn ®uíc mét xe hÏp lÖ cña chñ ®ã . KiÖu thuộc tính biÕt này S. Jajda gãi lµ thuộc tính trÞ.

VÏy ta cã khöi niÖm thuộc tính trÞ trong các luïc ®ã quan hÖ nh÷ sau.

Sinh nghĩa thuộc tính trÞ

Mét cách chính xác trong các c«ng bè cña m¹nh S. Jajda ®. n¹u ®ñnh nghĩa thuộc tính trÞ nh÷ sau:

Cho luïc ®ã quan hÖ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $n \geq 3$. X vµ Y lµ các tËp con cña R vµ $Z = R - (X \cup Y)$. Mçi phÇn t¸ (bé t) cña quan hÖ r tr¹n R ta cã thÓ coi nh÷ ghËp cña 3 phÇn chiÕu cña t l¹n các tËp thuộc tính X, Y, Z t÷ng öng t¸c lµ $t = t.Xt.Yt.Z$.

Ta nãi trong luïc ®ã quan hÖ R các thuộc tính trÞ t¸ X l¹n Y (X các thuộc tính trÞ Y), ký hiÖu lµ $X \text{ ®® } Y$, nõu m¹i cÆp phÇn t¸ t_1, t_2 cña r b»ng nhau tr¹n tËp X, t¸c:

$$\begin{aligned} t_1 &= t_1. X t_1. Y t_1. Z \in r \\ t_2 &= t_1. X t_2. Y t_2. Z \in r \end{aligned} \quad (1)$$

với $t_1, X = t_2, X$ thì khi \otimes t_1 và t_2 cho nhau (t_1, Z và t_2, Z) chúng ta vẫn nhận được các phép toán thuộc r , tức là:

$$\begin{aligned} t_1' &= t_1.Xt_1.Yt_2.Z \text{ và} \\ t_2' &= t_1.Xt_2.Yt_1.Z \end{aligned} \quad (2)$$

còn thuộc r với r là một quan hệ bất kỳ trên R .

Nhận thấy rằng từ $X \otimes Y$ nếu với t_1, t_2 như trong (1) thuộc r với $t_1.X = t_2.X$ thì ta cũng có t_1', t_2' như trong (2) thuộc r .

Thí dụ 2.34. a

Xét quan hệ $Ch\tilde{n}$ -Xe như trên ta có ngay:

$$Ch\tilde{n} \otimes Xe \text{ và } Ch\tilde{n} \otimes Bi\tilde{o}n$$

Thí dụ 2.34.b:

Một cách tăng cường cho lược đồ quan hệ R với hai tệp thuộc tính X, Y .

Nếu $X \otimes Y$ thì $X \otimes Y$. Thử vẽ sơ đồ t_1 và t_2 thuộc r với

$$t_1.X = t_2.X \text{ và } X \rightarrow Y, \text{ nên } t_1.Y = t_2.Y. \text{ Khi } \otimes \quad t_1' = t_1.Xt_1.Yt_2.Z =$$

$$t_2.Xt_2.Yt_2.Z = t_2 \text{ thuộc } r. \text{ Từ đó ta có } t_2' = t_1 \text{ thuộc } r. \text{ Nên } X \otimes Y$$

Tính chất của phép toán \otimes

Sau đây chúng tôi xin nêu một vài tính chất cơ bản nhất của các phép toán \otimes .

Tính chất d1: Tính bù của phép toán \otimes là:

Nếu X, Y, Z là 3 tệp con rời nhau của lược đồ quan hệ

$$R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\} \text{ và } R = X \cup Y \cup Z \text{ thì}$$

$$X \otimes Y \text{ khi và chỉ khi } X \otimes Z.$$

Tính chÊt d2: Tính tng trng:

Nu $X \twoheadrightarrow Y$ v $V \twoheadrightarrow W$ th $XW \twoheadrightarrow YV$.

Tính chÊt d3: Tính bc cu:

Nu $X \twoheadrightarrow Y$ v $Y \twoheadrightarrow V$ th $X \twoheadrightarrow V$.

Tnh chÊt d4: Tính pha trn:

Nu $X \twoheadrightarrow Y$ th $X \twoheadrightarrow Y$.

Ni cách khác ph hm l trng h p riêng của ph thuộc a tr.

Tính chÊt d5: *Nếu* $X \twoheadrightarrow Y$ v $W \twoheadrightarrow V$ v $V \twoheadrightarrow Y$ th $X \twoheadrightarrow V$.

V mt s tnh chÊt c th suy dn u c:

Tính chÊt 6: (H p) $X \twoheadrightarrow Y$ v $X \twoheadrightarrow Z \Rightarrow X \twoheadrightarrow YZ$.

Tính chÊt 7: (Ta bc cu)

$X \twoheadrightarrow Y$ v $YW \twoheadrightarrow V \Rightarrow XW \twoheadrightarrow V - YW$.

Tính chÊt 8: (Ta h p)

$X \twoheadrightarrow Y$ v $XY \twoheadrightarrow W$, th $X \twoheadrightarrow W - Y$.

Tnh chÊt 9: Tính phn r.

Nu $X \twoheadrightarrow Y$ v $X \twoheadrightarrow V$ th

$X \twoheadrightarrow Y \cap V$;

$X \twoheadrightarrow Y - V$;

$X \twoheadrightarrow V - Y$.

V sau ta thng ký hiệu ph thuộc a tr l MD (Multivalued Dependencies), v d cho ph thuộc a trị ta viết cho MD $X \twoheadrightarrow Y$.

Mét MD $X \twoheadrightarrow Y$ trên lược đồ R với các giả thiết *phổ quát* sẽ *nếu* $Y \neq \emptyset$ và Y không giao với X , tức là $X \cap Y = \emptyset$ và $X \cup Y \neq R$.

Sau đây ta sẽ chứng minh một vài tính chất của phổ quát:

Tính chất d1: Ta có $X \twoheadrightarrow Y$ và $Z = R - X - Y$.

Giả sử t_1 và t_2 là hai phần tử của r mà $t_1 \neq t_2$. $X = t_2$. X và $t_1 = t_1$. Xt_1 . Yt_1 . Z , $t_2 = t_2$. Xt_2 . Yt_2 . Z theo giả thiết $X \twoheadrightarrow Y$ nên $t_1' = t_1$. Xt_1 . Yt_2 . Z , và $t_2' = t_2$. Xt_2 . Yt_1 . Z cũng thuộc r , vì $t_1 \neq t_2$. X nên t_1 . X và t_2 . X cho nhau trong r , t_1 và t_2' ta vẫn có các phần tử thuộc r , hay $t_1' = t_2$. Xt_1 . Yt_2 . Z . $t_2' = t_1$. Xt_2 . Yt_1 . Z cũng thuộc r . Theo định nghĩa ta có $X \twoheadrightarrow Z$.

Vậy ta có định nghĩa tương ứng: $X \twoheadrightarrow Y$ nếu t_1 và t_2 mà $t_1 \neq t_2$. X và $t_1 = t_1$. Xt_1 . Yt_1 . Z cũng $t_2 = t_2$. Xt_2 . Yt_2 . Z thuộc r thì $t_1' = t_1$. Xt_2 . Yt_1 . Z và $t_2' = t_2$. Xt_1 . Yt_2 . Z cũng thuộc r (thay phần giữa của hai phần tử t_1 và t_2)

Và sau ta sẽ định nghĩa một số điều kiện. Bên đây cần lưu ý một số điều kiện nhanh khi nào t_1, t_2 thì ta biết ngay t_1', t_2' tương ứng.

Tính chất d2: Ta có $X \twoheadrightarrow Y$ và $V \subset W$, ta phải chứng minh $XW \twoheadrightarrow YV$.

Thật vậy, giả sử t_1 và t_2 thuộc r mà $t_1 \neq t_2$. $XW = t_2$. XW và $t_1 = t_1$. XWt_1 . YVt_1 . $Z = t_1$. XWt_1 . Yt_1 . Vt_1 . Z , $t_2 = t_2$. XWt_2 . YVt_2 . $Z = t_2$. XWt_2 . Yt_2 . Vt_2 . Z và vì $X \twoheadrightarrow Y$ nên $t_1' = t_1$. XWt_2 . Yt_1 . Vt_1 . Z và $t_2' = t_2$. XWt_1 . Yt_2 . Vt_2 . Z cũng thuộc r (chó ý vì $t_1 \neq t_2$. $XW = t_2$. XW nên t_1 . $X = t_2$. X) mà $V \subset W$ nên $V \subset XW$ và do t_1 . $XW = t_2$. XW nên t_1 . $V = t_2$. V . thay t_1 . V và t_2 . V và t_1' và t_2' ta có $t_1' = t_1$. XWt_2 . Yt_2 . Vt_1 . $Z = t_1$. XWt_2 . YVt_1Z và $t_2' = t_2$. XWt_1 . Yt_1 . Vt_2 . $Z = t_2$. XWt_1 . YVt_2 . Z cũng thuộc r .

Vậy $XW \twoheadrightarrow YV$.

Tính chất d3:

Ta sẽ chứng minh tính chất 3 bằng phản chứng.

Giả sử một luật của mô hình không thỏa mãn, nghĩa là tồn tại một quan hệ r mà trên đó $X \twoheadrightarrow Y$ và $Y \twoheadrightarrow V$ thỏa mãn nhưng: $X \twoheadrightarrow V$ không thỏa mãn. Nghĩa là trên r tồn tại hai bộ t_1, t_2 mà:

Từ-ng từ bao đóng của S , ký hiệu S^+ là tập tất cả các bước ước suy đến từ S . Ví dụ cho $S = \{A \rightarrow BCE\}$ thì $S^+ = \{A \rightarrow B, A \rightarrow C, A \rightarrow E, A \rightarrow BC, \dots, A \rightarrow B, A \rightarrow C, \dots\}$. Vậy chúng ta thấy rằng tập S đã rất ít phần tử nhưng tập S^+ đã có rất nhiều.

Dạng chuẩn 4 - 4NF

Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, S \rangle$. Ta nói W là 4NF nếu mỗi MD $X \twoheadrightarrow Y \in S^+$ là phụ thuộc hàm thì $X^+ = R$. Nói một cách khác W là 4NF nếu mỗi phụ thuộc hàm truyền tập bao đóng của S : $X \twoheadrightarrow Y \in S^+$ mà Y không phụ thuộc hàm trong X , $XY \neq R$ thì $X^+ = R$.

Thí dụ 2.36:

$W = \langle R, S \rangle$, với $R = \{A, B, C, E, G\}$, $S = \{A \rightarrow BCEG\}$ thì W là 4NF vì mỗi phụ thuộc hàm truyền $X \twoheadrightarrow Y \in D^+$ đều thỏa mãn tính nghĩa của định chuẩn 4.

Tổ tính nghĩa ta cần ngay kết luận sau đây:

Kết luận:

• Nếu W là 4NF thì W là BCNF.

Thật vậy giả sử $W = \langle R, S \rangle$ không là BCNF, cần giả sử trong W có PTH dạng $X \rightarrow A \notin X$ và $X^+ \neq R$, vậy trong S cần $X \twoheadrightarrow A \in S^+$ là phụ thuộc hàm sẽ nhưng $X^+ \neq R$, suy ra trái lý.

Vậy W là BCNF.

• Muốn xét xem sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$ có là 4NF hay không ta chỉ cần xét xem trong S^+ có phụ thuộc hàm sẽ $X \twoheadrightarrow A \in S^+$ và $X^+ \neq R$?

• Nếu $S^+ = \emptyset$ thì W là 4NF.

2.8. Các phụ thuộc kết nối và định chuẩn 5

Thỷ dồ 2.37:

CHU	MAU	MAC
Kiôt	Şen	Hon®a
Kiôt	Şen	Toyota
Kiôt	Şá	Toyota
Murêi	Şen	Toyota

	r_1		r_2		r_3
TÊN	MAU	TÊN	MAC		MAU MAC
Kiốt	Sen	Kiốt	Hon [®] a		Sen Hon [®] a
Kiốt	Sá	Kiốt	Toyota		Sen Toyota
Muêi	Sen	Muêi	Toyota		Sá Toyota

Số nghiên cứu vụ giã quyết nh÷ng vãn ®ð cña líp c, c quan hỗ tư-ng từ tr^n ®©y, n' m 1979, Aho vụ Nicolas ®. n' u ®u' c mét vụ ®' ang g'p ví i ý tu'ng:

Nếu chỉ dùng 1 là các thuộc tính, chúng ta chưa cần có 0 giá trị quyết định các thuộc tính khác nhau và chúng ta cần thêm một số khác, liên quan.

Sau đây chúng ta sẽ xét các thuộc tính kết nối.

Định nghĩa thuộc tính kết nối (joint dependency)

Cho $R = \{A_1, A_2, A_3, \dots, A_n\}$ là lược đồ quan hệ. r là quan hệ trên R . X_1, X_2, \dots, X_m là các tập con của R . Ta nói rằng các thuộc tính kết nối giữa các X_1, X_2, \dots, X_m và ta ký hiệu $\{X_1, X_2, \dots, X_m\}$ nếu r là nội của các thuộc tính của r là các tập X_1, X_2, \dots, X_m tương ứng. Tập nhúng tập của các X_i phải bằng R .
Hay ta có $r = r \mid X_1 \rightarrow X_2 \dots \mid X_m$.

Định nghĩa 5 - 5NF gần với các tập khác.

Định nghĩa định nghĩa 5 - 5NF

Cho lược đồ quan hệ $R = \{A_1, A_2, A_3, \dots, A_n\}$.

r là một quan hệ trên R .

Ta nói rằng r là (đ) *định nghĩa 5, ký hiệu là 5NF*, khi và chỉ khi tất cả các thuộc tính kết nối thuộc tính khác.

Nhận xét:

Trong lý thuyết quan hệ 5NF cần nhiều vấn đề về lý thuyết cũng như thực tiễn chúng ta cần phải thực sự quan tâm và chú ý.

Tuy nhiên trong McFadden và Fred. nhà phân tích định nghĩa định nghĩa 5 như sau: $S \rightarrow$ là quan hệ $W = \langle R, F \rangle$ là định nghĩa 5, ký hiệu là 5NF, nếu W là 4NF và trong W không có thuộc tính kết nối.

Tổ phân tích ta thấy rằng nếu W là 5NF thì W là 4NF.

2.9. Dạng chuẩn DK/NF (Domain - key Normal Form)

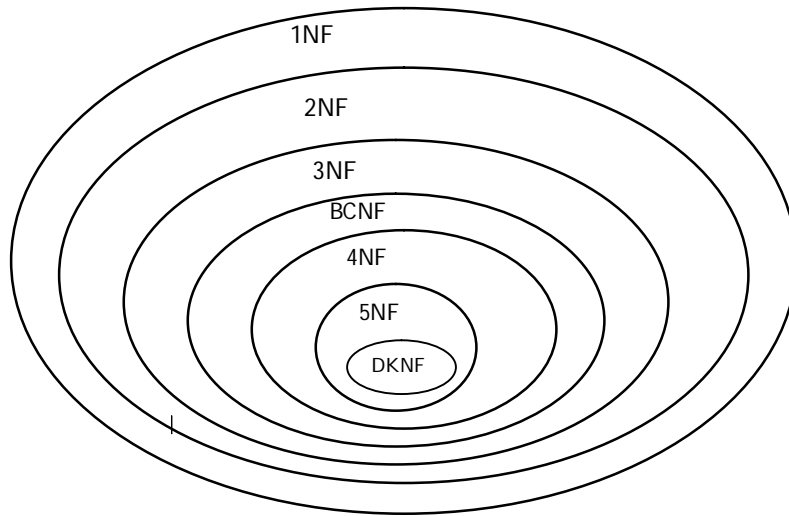
Fagin (1981) đưa ra một dạng chuẩn giải quyết vấn đề không chuẩn. Ta cần quan trọng là (đ) *dạng chuẩn DK/NF* nếu và chỉ nếu mọi bước trong rập kết quả logic của các bước khác và mọi bước khác. Fagin đưa ra rằng nếu rập dạng chuẩn DK/NF thì rập 5NF, 4NF....

Tổ chức nghiên cứu ta thấy rằng điều kiện của các dạng chuẩn trước thực hiện được. Trong quá trình nghiên cứu và xét các dạng chuẩn chúng ta xét đến lý do của các quan hệ. Sự tiến bộ dạng chuẩn 1: 1NF dựa trên lý do quan hệ như chứa một số các quan hệ mà chúng ta quan tâm (mọi quan hệ cả thứ 2 và dạng chuẩn 1). Dạng chuẩn 2 là các quan hệ dạng chuẩn 1 và thêm điều kiện mọi thuộc tính thuộc về một thuộc tính khác...

Như vậy lý do của các quan hệ ở các dạng chuẩn sau nằm trong các dạng chuẩn trước đây.

Sơ đồ lý 2.7:

Trong các lý do của các dạng chuẩn ta cần mối quan hệ lẫn nhau thực sự như sau: $DK/NF \subset 5NF \subset 4NF \subset BCNF \subset 3NF \subset 2NF \subset 1NF$ (lẫn nhau thực sự, nghĩa là lý do trong bộ hình lý do ngoại).

Hình 2.1. Sơ đồ biểu thị mối liên hệ của các lớp định chuẩn. Trong các phần trước chúng ta đã nêu một số ví dụ minh họa sự lẫn nhau nhưng không bằng nhau của các lớp định chuẩn. Tuy nhiên các bên đã không chứng minh ví dụ cho các ví dụ khác.

Câu hỏi tập bài

2.1. Cho hai quan hệ r và s như sau:

r				s			
A	B	C	D	A	B	C	D
1	0	0	0	2	1	1	1
1	1	0	0	2	2	1	1
1	1	1	0	1	1	1	0
1	1	1	1	x	y	z	v

- Tính $r \bowtie s$.
- Tính $r \cup s$.
- Tính $r \times s$.

d- Giả sử $X = \{A, B, D\}$, $Y = \{A, C, D\}$. Tính các quan hệ chiếu r. X, r. Y và s. X, s. Y, (r+s). X, (r+s). (X ∪ Y)

e- Chứng minh rằng với mọi quan hệ r, s, q thì ta luôn có

$r * s = s * r$ và $r + s = s + r$ (tính giao hoán)

$r * (q + s) = (r * q) + (r * s)$ (tính kết hợp)

$(r + s). X = r. X + s. X$

$(r * s). X = r. X * s. X$

2.2. Cho hai quan hệ r và s như sau:

a- Hai quan hệ lồng nhau:

r				s			
A	B	C	D	A	B	C	D
0	0	0	1	0	0	0	1
0	0	1	1	0	0	1	1
0	1	1	1	0	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1

Tính $r \supseteq s$, $r \subsetneq s$, $s \supseteq r$

b- Hai quan hệ hợp toàn nhau trên cùng một lược đồ:

r				s			
A	B	C	D	A	B	C	D
0	0	0	0	a	b	c	d
0	0	1	1	x	y	z	v
0	1	1	1				

Tính $r \supseteq s$.

c- Hai quan hệ cắt nhau thuộc tính lồng nhau:

r				s	
A	B	C	D	C	D
0	1	1	1	1	1
x	y	z	v	0	0
				z	v
				v	z

Tính $r \supseteq s$, $r \subsetneq s$, $s \supseteq r$

d- Hai quan hệ lồng nhau:

r				s	
A	B	C	D	C	D

0	0	1	1	1	1
1	1	1	1	0	1
1	1	0	1		

Tính $r \bowtie s$, Tính $r \bowtie s$ và tính $r \bowtie_{2=2} s, r \bowtie_{1<2} s, s \bowtie_{1<2} r$.

e- Cho hai quan hệ r và s như sau:

	r			s		
TT	TÊN	NS	GT	QUÊ NH	SIỆMVAO	
1	Linh	77	Nữ	HN Anh	18	
2	Quỳnh	76	Nữ	HF Hã	20	
3	Nam	75	Nam	SG Tô	22	
4	Tuấn	74	Nam	VF Tin	22	

Hãy dùng các thủ tục nhúng vào sơ đồ các phép toán quan hệ để cả quan hệ kết quả DS như sau:

	DS					
TT	TÊN	NS	GT	QUÊ NH	SIỆMVAO	
1	Linh	77	Nữ	HN Anh	18	
2	Quỳnh	76	Nữ	HF Hã	20	
3	Nam	75	Nam	SG Tô	22	
4	Tuấn	74	Nam	VF Tin	22	

Mét cách tăng cường cho hai quan hệ r và s như sau:

	r			s		
A	B	C	D	E	F	G
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_1	g_1
a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_2	g_2
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	f_3	g_3
a_4	b_4	c_4	d_4	e_4	f_4	g_4

Hãy tìm cách sơ đồ các phép toán quan hệ vào các thủ tục để đưa vào quan hệ kq:

	kq					
A	B	C	D	E	F	G
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1	f_1	g_1

a_2	b_2	c_2	d_2	e_2	f_2	g_2
a_3	b_3	c_3	d_3	e_3	f_3	g_3
a_4	b_4	c_4	d_4	e_4	f_4	g_4

2.3. Cho quan hệ r như sau:

r				
A	B	C	D	E
0	0	1	1	0
1	1	0	0	0
1	1	1	0	0
2	2	0	0	0
1	1	1	1	1

Mô hình E: tăng giá trị của d bằng < 3 (nhất là $h=3$). Viết các quan hệ chẵn r (E) và r (khác E).

2.4. Cho hai quan hệ r và s như sau:

r				s	
A	B	C		D	E
0	0	0		5	6
1	1	1		0	6
1	1	0			

Tính tích Decac của r và s: $r \times s$.

2.5. Cho hai quan hệ r và s như sau:

r					s	
A	B	C	D	E	D	E
0	0	0	0	1		
0	0	1	1	0	1	1
1	1	1	1	1	1	0
0	0	0	1	1		

Tính $r \div s$.

2.6*

a- Chứng minh rằng: năm (5) phép toán cơ bản của \mathbb{R}^1 sẽ quan hệ hiệp, hiều, Decac, chiếu, chặn lên \mathbb{R}^1 với nhau, nghĩa là không một phép toán nào trong chúng cả thoả biểu diễn qua các phép cơ bản \mathbb{R}^1 .

b- Chứng minh rằng các phép toán cơ bản \mathbb{R}^1 của \mathbb{R}^1 sẽ quan hệ như giao, nôi, nôi nôi, nôi theo θ , thứ-ng, \mathbb{R}^1 của cả thoả nhên \mathbb{R}^1 của tổ các phép toán cơ bản trên (ví dụ xem bài tập 2.7 sau).

2.7. Cho r vµ s là hai quan hệ trên \mathbb{R}^1 với các thuộc tính tương ứng

$$R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}, S = \{A_1, A_2, \dots, A_k\} \text{ với } k < n.$$

Giả sử $X = R - S = \{A_{k+1}, \dots, A_n\}$. Chứng minh rằng:

$$r \div s = r \cdot X - ((r \cdot X \times s) - r) \cdot X.$$

2.8.

a- Cho thuộc tính quan hệ R với tập PTH

$$F = \{AB \rightarrow E, AG \rightarrow I, BE \rightarrow I, E \rightarrow G, GI \rightarrow H\} \text{ trên } R.$$

Chứng minh rằng $AB \rightarrow GH$.

b- Tương tự cho tập PTH F như sau :

$$F = \{AB \rightarrow C, B \rightarrow D, CD \rightarrow E, CE \rightarrow GH, G \rightarrow A\}.$$

Chứng minh rằng : $AB \rightarrow E, AB \rightarrow G$.

2.9. Cho \mathbb{R}^1 của quan hệ $W = \langle R, F \rangle$. Chứng minh (giải thích) rằng: với mọi tập con X bất kỳ của R với mọi phần tử A thuộc tập X thì $X \rightarrow A \in F^+$.

Tức là:

$$\forall A \in X \subset R \Rightarrow X \rightarrow A \in F^+.$$

2.10. Cho \mathbb{R}^1 của quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D\}$ và $F = \{A \rightarrow B, A \rightarrow C\}$. Hãy tìm các PTH suy ra từ các qui tắc của PTH trong các bước sau :

a- $A \rightarrow D$.

b- $C \rightarrow D$.

c- $AB \rightarrow B$.

d- $BC \rightarrow A$.

e- $A \rightarrow BC$.

2.11. Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D\}$ và $F = \{A \rightarrow B, BC \rightarrow D\}$. PTH nào trong dãy sau là suy luận logic từ F bằng các qui tắc của PTH:

- a- $C \rightarrow D$.
- b- $A \rightarrow D$.
- c- $AD \rightarrow C$.
- d- $BC \rightarrow A$.
- e- $B \rightarrow CD$.

2.12. Cho bảng quan hệ r:

r			
A	B	C	D
x	u	x	y
y	x	z	x
z	y	y	y
y	z	w	z

Trong các PTH sau đây PTH nào không thỏa mãn r:

$A \rightarrow B, A \rightarrow C, B \rightarrow A, C \rightarrow D, D \rightarrow C, D \rightarrow A$.

2.13. Cho quan hệ r như sau:

A	B	C	D	E
a_1	b_1	c_1	d_1	e_1
a_1	b_2	c_2	d_2	e_1
a_2	b_1	c_3	d_3	e_1
a_2	b_1	c_4	d_3	e_1
a_3	b_2	c_5	d_1	e_1

Tìm tập PTH F thỏa mãn r.

2.14. Cho hai lược đồ quan hệ R_1 và $R_2, R_1 \cap R_2 = X$.

Chứng minh rằng nếu quan hệ r trên tập thuộc tính $R_1 \cup R_2$ thỏa mãn $X \rightarrow R_2$ thì $r = r \cdot R_1 \bowtie r \cdot R_2$.

2.15. Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$,

với $R = \{A, B, C, D, E, G, H\}$ và tập các PTH F:

$F = \{A \rightarrow D, AB \rightarrow DE, CE \rightarrow G, E \rightarrow H\}$. Tính $(AB)^+$.

2.16 Trong thuật toán tìm bao đóng X^+ ta xây dựng dãy

$X^0 \subset X^1 \subset X^2 \dots \subset X^i \dots$ với

$$X^0 = X$$

$$X^{i+1} = X^i \cup Z^i$$

$$Z^i = \{A \in R: A \notin X^i \text{ và } X^i \rightarrow A \in F^+\}.$$

a- Xét giao của Z^i : $Z^i \cap Z^k = ?$

b- Chứng minh rằng: $\forall i \ Z^i \subset (X^i)^+$.

2.17.

a- Tìm các khóa của $W = \langle R, F \rangle$ trong ví dụ 2. 20 và tìm các khóa của s^{-1} của quan hệ $W = \langle R, F \rangle$ trong bài tập 2. 15.

b- Cho s^{-1} của quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D, E, H\}$ và

$F = \{A \rightarrow E, C \rightarrow D, E \rightarrow DH\}$. Chứng minh rằng $K = \{A, B, C\}$ là khóa duy nhất của W .

c- Cho s^{-1} của quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D\}$ và

$F = \{AB \rightarrow C, D \rightarrow B, C \rightarrow ABD\}$. Tìm các khóa của W .

d- Cho s^{-1} của quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D, E, G\}$ và

$F = \{AB \rightarrow C, C \rightarrow A, BC \rightarrow D, ACD \rightarrow B, D \rightarrow EG, BE \rightarrow C, CG \rightarrow BD, CE \rightarrow CG\}$. Tìm các khóa của W .

2.18. Cho lược đồ quan hệ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$. Hãy xác định các tập con của R thỏa mãn giải pháp hệ Sperner nếu trong S không có hai tập con nào, nghĩa là không có $X \subseteq Y$ với $X, Y \in S$. Giải Γ là một tập các khóa của s^{-1} của quan hệ $W = \langle R, F \rangle$.

Chứng minh rằng: Γ là hệ Sperner.

2.19 * Cho hệ Sperner không rỗng Γ trên R . Chứng minh rằng tồn tại một s^{-1} của quan hệ W có Γ là tập các khóa của W . Vậy ta cần chứng minh mệnh đề Γ là họ các khóa của $W = \langle R, F \rangle$ khi và chỉ khi Γ là hệ Sperner.

2.20. Cho lược đồ quan hệ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$.

K là hệ Sperner trên R (tức là K là tập các khóa của một quan hệ trên lược đồ R). Ta gọi tập phần của K , ký hiệu là K^{-1} , là tập:

$$K^{-1} = \{X \subset R: (\forall Y \in K) \Rightarrow (Y \not\subset X) \text{ và nếu cả } Z \text{ mà } (X \subset Z) \text{ thì}$$

$\exists Y \in K \text{ mà } Y \subseteq Z$ (tức là phần của K gồm các tập con của R mà không có tập nào của nó chứa trọn một khóa, rằng thì nếu cả một tập Z nào đó là tập con của Z thì một phần tử của phần của K cũng là một phần tử của Z). Chứng minh rằng: K^{-1} là hệ Sperner.

2.21. Gọi S là hệ Sperner trên R . Chứng minh rằng:

$$\cap K = R - \cap K^{-1}.$$

ë ®y $\cup K$ vµ $\cap K^{-1}$ lµ hîp vµ giao cña c, c tÛp trong K vµ K^{-1} tñng øng.

2.22. Thuật toán tìm khóa của một quan hệ.

Cho lược ® quan hệ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$.

r lµ một quan hệ cũ m phõn tố ta ký hiõu lµ: t_1, t_2, \dots, t_m ; tæc lµ $r = \{t_1, t_2, \dots, t_m\}$ vµ mçi t_i lµ mét dõng.

Nội dung thuật toán:

Input:

$r = \{t_1, t_2, \dots, t_m\}$ lµ quan hệ trªn R .

Output:

K lµ tÛp tÛt c¶i thuộc tñnh khĩa của r (K lµ mét kho, của r).

Thuật toán:

Bước 1: Xy dùng hã $E = \{E_{ij}: 1 \leq i < j \leq m\}$.

Víi $E_{ij} = \{A \in R: r_i, A = r_j, A\}$.

Bước 2: Xy dùng hã $M = \{B \in M: \text{víi mãi } B' \in M: B \not\subset B'\}$.

(Võ sau hõ E ta gãi lµ hõ bñng nhau cũc ®i của r)

a- Chøng minh rñg tÛp c, c phõn tố khĩa $K = R - \cap M$.

b- Tm c, c thuộc tñnh khĩa của c, c quan hệ sau:

r					s				
A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
1	1	0	0	0	0	0	1	1	1
0	1	0	1	1	0	1	1	2	3
0	0	1	0	0	1	1	1	2	1
2	0	2	0	1	1	1	3	1	1
1	0	0	1	0					

2.23. Ta nãi tÛp PTH F lµ **Phñ** của tÛp PTH G nếu $F^+ \supset G^+$. Hai tÛp PTH F vµ G lµ **tñng ®ñng**, ký hiõu lµ $F \sim G$ nếu:

$F^+ = G^+$. Chøng minh rñg: $F \sim G$ khi vµ chõ khi F phñ G vµ G phñ F .

2.24. Ký hiõu X_G^+ , X_F^+ lµ c, c tÛp bao ®ñng ®èi víi c, c tÛp PTH G vµ F tñng øng. Chøng minh rñg nếu $F \sim G$ thõ $X_G^+ = X_F^+$.

2.25. Cho s- ® quan hệ $W = \langle R, F \rangle$. Ta nãi **W lµ chính tñc** nếu:

a- Võ ph¶i của mçi PTH trong F thuộc tñnh ®ñ.

b- Trong tập PTH F không có PTH f (thỏa) mà: $F - f \sim F$.

c- Trong F không có PTH $X \rightarrow A$ mà có $Z \subset X$ và $(F - (X \rightarrow A)) \cup (Z \rightarrow A) \sim F$. Chứng minh rằng với mọi s quan hệ $W = \langle R, F \rangle$ luôn tồn tại một s quan hệ chỉnh tể $W' = \langle R, G \rangle$ tương đương với W (hai s quan hệ tương đương nếu có tập thuộc hàm của chúng tương đương).

2.26. Thuật toán tìm chỉnh tể của một s quan hệ.

Input: $W = \langle R, F \rangle$, với $F = \{f_1, f_2, \dots, f_m\}$

Output: $W' = \langle R, G \rangle$ chỉnh tể và tương đương với W .

Thuật toán:

Bước 1:

$F_0 = F$

$F_i = F_{i-1} - f_i$ nếu $F_{i-1} - f_i$ tương đương với F_{i-1} , ngược lại $F_i = F_{i-1}$,
 $i = 1, 2, \dots, m$.

Bước 2:

Lưu ý bá cứ thuộc tính thỏa trong vỏ trói của cứ PTH của F_m .

Chứng minh rằng tập F_m nhận được chỉnh tể G .

2.27. Cho s quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{a, b, c, d, e, g\}$ và $F = \{ab \rightarrow c, c \rightarrow a, bc \rightarrow d, acd \rightarrow d, d \rightarrow eg, be \rightarrow c, cg \rightarrow bd, ce \rightarrow ag\}$.

Đi tìm thuật toán trong bài 2.26 tìm $W' = \langle R, F \rangle$ chỉnh tể và tương đương với W .

2.28. Gọi s $W = \langle R, F \rangle$ là s quan hệ, K là họ của W . Tập $M = \{A - a: a \in A \text{ và } A \text{ là một khóa, tức } A \in K\}$.

F_n là tập tất cả cứ thuộc tính thuộc M (thuộc tính không khóa). Tập $L = \{C^+ : C \in M\}$.

Chứng minh rằng khi nào ta có 3 mệnh đề sau là tương đương:

1- W là 2NF.

2- $\forall B \in L$ thì $B \cap F_n = \emptyset$.

3- $\forall B \in L$ và $a \in F_n$ thì $(B - a)^+ = B - a$

Ghi ý: Séc gọi cả ba chứng minh ví dụ $1 \Rightarrow 2, 2 \Rightarrow 3, 3 \Rightarrow 1$.

Trong phần $3 \Rightarrow 1$ chúng ta lưu ý rằng với mọi tập thuộc tính X mà $X^+ = X$ tức là X không đo theo một thuộc tính nào không thuộc X . Vậy $\forall B \in L$ và $b \in F_n$. Nếu F_n rộng thì $W - 2NF$. Gọi s $F_n \neq \emptyset$. Khi nào

$(B - b)^+ = B - b$ cả nghĩa là $\text{not}((B - b) \rightarrow x \notin (B - b))$ tức là $\text{not}((A - a)^+ - b \rightarrow x \notin ((A - a)^+ - b)) \Rightarrow \text{not}((A - a) - b \rightarrow x \notin ((A - a) - b)) \Rightarrow \text{not}(A - a \rightarrow x \notin (A - a)) \Rightarrow \text{not}(A - a) \rightarrow b \vee b$ là một câu đúng bất kể thuộc $(A - a)$. Vậy W là 2NF.

2.29. Cho ρ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, F_n là tập tất cả các thuộc tính thuộc cấp, K là tập các khóa. Xét $G = \{B - F_n : B \in K^{-1}\}$. Chứng minh rằng: W là 2NF khi và chỉ khi $\forall C \in G$ thì $C^+ = C$.

2.30. Cho ρ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$. Ta nói trong W các quan hệ b và c có một phụ thuộc hàm (hoặc nhiều hơn) thuộc tính thuộc cấp các bước PTH. Chứng minh rằng: W là 3NF nếu trong W không các quan hệ b và c .

2.31. Cho lược đồ quan hệ $R = \{C, I, D, B, K, F, G, L, M\}$ và tập PTH = $\{C \rightarrow IDBK, D \rightarrow B, K \rightarrow F\}$. Xét xem W thuộc dạng chuẩn nào, 2NF, 3NF, BCNF, 4NF?

2.32. Xét xem ρ quan hệ sau thuộc dạng chuẩn nào

$W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D, E, G, H, I\}$ và

$F = \{AC \rightarrow B, BI \rightarrow ACD, ABC \rightarrow D, H \rightarrow I, ACE \rightarrow BCG, CG \rightarrow AE\}$.

2.33. Xét xem ρ quan hệ sau thuộc dạng chuẩn nào: $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D, E, G, H, I, M\}$ và $F = \{CB \rightarrow GH, DE \rightarrow IMH, CI \rightarrow CBDH, H \rightarrow I\}$.

2.34. Cho danh sách các môn học của lớp học dưới đây và bảng thông tin của mỗi môn học một danh sách như sau:

HVKTQS

DANH SÁCH LỚP CAO HỌC

Học kỳ 1 - 1999

Của số (course no.): 350

Tên của học: Nguyễn

Giáo viên:

Chức vụ giáo viên:

MSSV	TÊN	MÔN	BẢNG
38214	Hoa	Anh	A
40875	Mai	Sóc	B
51893	Tuấn	Anh	A

Hãy biến đổi (câu thứ 2) bằng cách bỏ qua các quan hệ đúng chuẩn 3NF với điều kiện ngữ nghĩa (semantic):

a- Mọi giá trị của mỗi thuộc tính đều khác nhau.

b- Mọi sinh viên của mỗi lớp học đều khác nhau.

c- Mọi cửa hàng của mỗi thành phố đều khác nhau.

2.35. Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$. F_n là các phép toán cơ sở. Chứng minh rằng: W là 3NF khi và chỉ khi $\forall B \in K^{-1}, a \in F_n$ thì $(B - a)^+ = B - a$

2.36. Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$. Chứng minh rằng W là 3NF khi và chỉ khi với mọi thuộc tính $X \neq R$:

$X^+ = X$, a là thuộc tính cơ sở và $a \in X$ thì

$(X - a)^+ = X - a$

Gợi ý:

• Điều kiện, tức là ta cần W là 3NF.

Giả sử rằng cả a thuộc X và a là thuộc tính cơ sở mà $(X - a)^+ \neq X - a$, tức là tồn tại $b \in X - a$ và $X - a \rightarrow b$. Cả hai trường hợp: nếu $b = a$ thì ta cần ngay với lý do trong W cần thuộc tính $X - a$ theo phép toán cơ sở b mà bao gồm các thuộc tính R (bao gồm cả $X - a \neq R$ và $X - a \subset X = X^+ \neq R$).

Nếu $b \neq a$ thì với $X - a$ không chứa b nên X không chứa b và $X \rightarrow b \notin A$, điều này với lý do $X^+ = X$, nghĩa là X không theo phép toán nào không thuộc nữa.

Vậy điều gì sai nên $(X - a)^+ = X - a$.

• Điều ngược lại, ta chứng minh từ.

2.37. Giả sử bỏ qua quan hệ trên R . Chứng minh rằng r là 3NF khi và chỉ khi với mọi thuộc tính E (E là một thuộc tính của quan hệ r - xem bài tập 2.24), a là phép toán cơ sở thuộc A thì $(A - a)^+ = A - a$

2.38. Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$. F_n là các thuộc tính cơ sở. Chứng minh rằng W là BCNF khi và chỉ khi $\forall B \in K^{-1}, a \in B$ thì $(B - a)^+ = (B - a)$.

2.39. Cho lược đồ quan hệ $R = \{A, B, C, D, E, G\}$, với tập PTH $F = \{AB \rightarrow C, C \rightarrow B, ABD \rightarrow E, G \rightarrow A\}$.

Xét xem $W = \langle R, F \rangle$ có là BCNF không?

2.40 * Cho quan hệ r , E là một thuộc tính của r .

Tổ E ta lấy một thuộc tính nào đó của r gồm các tập con nhỏ nhất của E , nghĩa là trong E nếu các tập con nhỏ nhất của E thì tập con thuộc M :

$M = \{B \in E: (\text{not } \exists) B' \in E \text{ mà } B \subset B'\}$. Chứng minh rằng rập BCNF khi và chỉ khi với mọi A thuộc M và a thuộc A thì $(A - a)^+ = A - a$

2.41. * Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, trong F không có PTH đúng tập thương $(X \rightarrow Y \text{ mà } Y \subset X)$. Chứng minh rằng: W rập BCNF khi và chỉ khi $A \rightarrow B \in F$ thì $A^+ = R$.

2.42. Hãy xét xem các quan hệ r_1 và r_2 trong ví dụ 2.32 thuộc đúng chuẩn nào? Thử lại xem r_1, r_2 có rập 4NF không?

2.43* Chứng minh các tính chất 1, 2, 3, 4, 5, 6 của phép thuộc tính MD.

2.44. Cho lược đồ quan hệ $R = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $X, Y \subset R$. Chứng minh rằng Nếu $X \rightarrow Y$ thì $X \twoheadrightarrow Y$ (nếu một số thuộc PTH rập trên tập riêng của MD).

2.45. * Ta nói MD $X \twoheadrightarrow Y$ trên R rập *không tập thương* (non trivial) nếu $Y \neq \emptyset$, $Y \not\subseteq X$ và $X \cup Y \neq R$.

Cho lược đồ quan hệ R ; X, Y, Z rập các tập rời nhau và $X \cup Y \cup Z = R$.

Nếu $X \rightarrow Y$ hoặc $X \rightarrow Z$ thì ta có $X \twoheadrightarrow Y$ (hoặc Z). Khi nào MD

$X \twoheadrightarrow Y$ (hoặc Z) ta sẽ gọi rập MD không của PTH $X \rightarrow Y$ (hoặc Z).

Ta nói rằng phép thuộc tính MD $X \twoheadrightarrow Y$ rập *thuận nhất* nếu và không tập thương và không rập không bất kỳ PTH nào trên R .

Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$. $K = \{K_1, K_2, \dots, K_m\}$ rập tập khác của W . Chứng minh rằng nếu $Y \cap (\cap K_i) = \emptyset$ và $X \twoheadrightarrow (Y - K_i)$ với $i = 1, 2, \dots, m$ thì MD $X \twoheadrightarrow Y$ không rập một MD thuận nhất.

2.46* Giả sử MD $X \twoheadrightarrow Y$ rập MD thuận nhất trên R .

$K = \{K_1, K_2, \dots, K_m\}$ rập tập các khác của R .

Chứng minh rằng nếu $X \twoheadrightarrow (Y - K_i)$, $i = 1, 2, \dots, m$ thì

$Y \cap (\cap K_i) \neq \emptyset$.

2.47. Giả sử $X \twoheadrightarrow Y$ rập MD không tập thương trên lược đồ R và K_1, K_2, \dots, K_m rập tập các khác của R mà: $Y - K_i \neq \emptyset$, $i = 1, 2, \dots, m$. Chứng minh rằng nếu $Y \cap (\cap K_i) = \emptyset$ và $X \twoheadrightarrow Y \cap K_i$, $i = 1, 2, \dots, m$ thì $X \twoheadrightarrow Y$ rập MD không thuận nhất.

2.48* Giả sử $X \twoheadrightarrow Y$ rập MD thuận nhất trong lược đồ quan hệ R ; $K = \{K_1, K_2, \dots, K_m\}$ rập tập các khác của R . Chứng minh rằng nếu $X \twoheadrightarrow (Y - \cap K_i)$ thì $Y \cap (\cap K_i) \neq \emptyset$.

2.49* Giả sử $X \rightarrow Y$ là MD không tậm thường trên lược đồ quan hệ R . K_1, K_2, \dots, K_m là tập các khóa của R mà $Y - K_i \neq \emptyset, i = 1, 2, \dots, m$. Chứng minh rằng $X (Y \cap K_i) \rightarrow X (Y \cap K_j)$ với $i \neq j$.

2.50* Giả sử $X \rightarrow Y$ là MD không tậm thường trên R .

K là khóa của R , $Y \cap K \neq \emptyset$.

Chứng minh rằng $X (Y \cap K) \rightarrow Y$

2.51* Giả sử $X \rightarrow Y$ (hoặc Z) là MD thuần nhất trên R .

Chứng minh rằng với khóa K của R thì $K - Y \neq \emptyset$ và $K - Z \neq \emptyset$.

2.52* Chứng minh rằng nếu $X \rightarrow Y$ (hoặc Z) là MD thuần nhất trên R , K là một khóa của R thì K chứa ít nhất 3 phần tử, tức là $|K| \geq 3$.

2.53* Chứng minh rằng nếu $X \rightarrow Y$ là MD không tậm thường thì $X \rightarrow Y$ khi và chỉ khi tồn tại khóa K mà $X \rightarrow Y \cap K$.

2.54. Cho lược đồ quan hệ $R = \{B, D, I, O, S, Q\}$, tập các rập bước $\{S \rightarrow D, I \rightarrow B, IS \rightarrow Q, B \rightarrow Q\}$. Xét xem W có là 4NF không?

2.55. Cho lược đồ $R = \{A, B, C, D, E, I\}$ và tập rập bước $\{A \rightarrow BCD, B \rightarrow AC, C \rightarrow D\}$. $W = \langle R, F \rangle$ có là 4NF không?

2.56. Giải U là tập thuộc tính và D là tập thuộc tính (thuộc tính là một tập con của tập thuộc tính U). Chúng ta hãy định nghĩa SAT (D) là tập các quan hệ trên U sao cho thỏa mãn mọi thuộc tính trong D. Hãy chứng minh.

a) $SAT(D_1 \cup D_2) = SAT(D_1) \cap SAT(D_2)$

b) Nếu D_1 suy diễn logic tất cả các thuộc tính trong D_2 thì

$$SAT(D_1) \supseteq SAT(D_2)$$

2.57. Giải F là một tập hợp thuộc tính với các vế phải chỉ có một thuộc tính.

a) Chứng minh rằng nếu lược đồ R có một thuộc tính chính BCNF $X \rightarrow A$, trong đó $X \rightarrow A$ thuộc F^+ thì tồn tại một thuộc tính $Y \rightarrow B$ trong chính tập F và chính định BCNF của R .

b) Chứng minh giếng như tr²n cho d¹ng chuẩn c³p ba.

2.58. Chứng minh nh³n x³t sau : Nếu R là mét lược ³³ quan h³ v³ $X \subseteq R$ là mét kho³, c³a R ³ng ví i t³p ph³o thu³c F th³ X kh³ng th³ c³ mét vì ph³m d¹ng 3NF ³ng ví i t³p ph³o thu³c $\pi_X(F)$ là chi³u c³a F l³n X .

2.59. Chứng minh r³ng kh³ng th³ c³ mét ph³o thu³c ³³ lược g³i là "*Ph³o thu³c h³m g³n k³t*" (embedded functional dependency). Ngh³a là nếu $S \subseteq R$ v³ $X \rightarrow Y$ ³³ng trong $\pi_S(R)$ th³ $X \rightarrow Y$ ³³ng trong R .

2.60. *Ph³o thu³c bao h³m ³³n ng³i* (unary inclusion dependency) $A \subseteq B$ trong ³³ A, B là c³c thu³c t³nh (c³ th³ t³ c³c quan h³ kh³c nhau) kh³ng ³³nh r³ng trong nh³ng gi³ tr³ h³p l³ c³a c³c quan h³, m³i gi³ tr³ xu³t hi³n trong c³t c³a A c³ng xu³t hi³n trong c³t c³a B . Chứng tá r³ng c³c ti³n ³³ sau là ³³ng ³³n v³ ³³y ³³ ³³ ví i c³c ph³o thu³c bao h³m ³³n ng³i.

a) $A \subseteq A$ ví i m³i A

b) Nếu $A \subseteq B$ v³ $B \subseteq C$ th³ $A \subseteq C$

2.61. Gi³i s³ ví i s³ ch³n n chóng ta c³ c³c thu³c t³nh A_1, \dots, A_n . C³ng gi³i s³ r³ng $A_i \subseteq A_{i+1}$ ví i i l³, ngh³a là $i = 1, 3, \dots, n-1$. Cu³i c³ng gi³i s³ r³ng ví i $i = 3, 5, \dots, n-1$ chóng ta c³ $A_i \rightarrow A_{i+1}$ v³ $A_1 \rightarrow A_n$.

a) Chứng minh r³ng nếu c³c quan h³ ³³ lược gi³ ³³nh là h³u h³n th³ t³t c³ c³c ph³o thu³c tr³n c³ th³ ³³o lược l³i ngh³a là:

$$A_2 \subseteq A_1, A_2 \rightarrow A_3, A_4 \subseteq A_3, A_4 \rightarrow A_5, \dots, A_n \subseteq A_{n-1}, A_n \rightarrow A_1$$

b) Chứng minh rằng tần số nhị phân quan hệ với hàm (a) không đồng; nghĩa là chúng thỏa tất cả các phương trình cho nhưng không thỏa các phương trình nào.

2.62. Chứng minh rằng nếu D chỉ là một tập phương thức hàm thì quan hệ R cả đúng BCNF song với D nếu và chỉ nếu R cả đúng 4NF song với D.

2.63. Chứng minh rằng nếu $X \rightarrow A_1, \dots, X \rightarrow A_n$ là các phương thức hàm trong một phân tích tối thiểu thì XA_1, \dots, A_n cả đúng 3NF.

Câu hỏi và bài tập (tham khảo)

2.64. Sinh nghĩa quan hệ, cho ví dụ.

2.65. Nêu định nghĩa các phép toán trên quan hệ.

2.66. Nêu định nghĩa phương thức hàm, bao gồm của tập PTH F, tập thuộc tính X.

2.67. Nêu định nghĩa khóa của sơ đồ quan hệ, cho ví dụ.

2.68. Trình bày thuật toán tìm khóa, cho ví dụ.

2.69. Nêu định nghĩa đúng chuẩn 2 (2NF), cho ví dụ.

2.70. Nêu định nghĩa đúng chuẩn 3 (3NF), cho ví dụ.

2.71. Nêu định nghĩa đúng chuẩn BCNF, cho ví dụ.

2.72. Nêu định nghĩa đúng chuẩn 4 (4NF), cho ví dụ.

2.73. Nêu định nghĩa hệ Sperner, chứng minh rằng hệ khóa của sơ đồ quan hệ W là một hệ Sperner và ngược lại.

2.74. Cho hai quan hệ r và s như sau:

r				s			
A	B	C	D	A	B	C	D
1	0	0	0	2	1	1	1
1	1	0	0	2	2	1	1
1	1	1	0	1	1	1	0

1 1 1 1 x y z v

a- Tính $r - s$ và $s - r$.

b- Tính $r + s$.

c- Tính $r * s$.

d- Gọi số $X = \{A, B, D\}$, $Y = \{A, C, D\}$.

Tính các quan hệ chiểu r , X , r , Y và s , X , s , Y , $(r+s)$, X , $(r+s)$, $(X \cup Y)$

e- Chứng minh rằng với mọi quan hệ r , s , q thì ta luôn có :

e. 1 $r * s = s * r$ và $r + s = s + r$ (tính giao hoán).

e. 2 $r * (q + s) = (r * q) + (r * s)$ (tính kết hợp).

e. 3 $(r + s). X = r. X + s. X$.

e. 4 $(r * s). X = r. X * s. X$.

2.75. Cho hai quan hệ r và s như sau:

r			s	
A	B	C	D	E
0	0	0	5	6
1	1	1	0	6
1	1	0		

Tính tích Decac của r và s : $r \times s$.

2.76. Cho hai quan hệ r và s như sau:

r					s	
A	B	C	D	E	D	E
0	0	0	0	1		
0	0	1	1	0	1	1
1	1	1	1	1	1	0
0	0	0	1	1		

Tính $r \div s$.

2.77. Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$. Chứng minh (gợi ý thích) rằng với mọi tập con X bất kỳ của R và mọi phần tử A thuộc tập X thì $X \rightarrow A \in F^+$. Tức là $\forall A \in X \subset R \Rightarrow X \rightarrow A \in F^+$.

2.78. Cho sơ đồ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D\}$ và $F = \{A \rightarrow B, BC \rightarrow D\}$.

PTH nào trong đây sau suy luận từ F bằng các qui tắc của PTH :

a- $C \rightarrow D$.

b- $A \rightarrow D$.

c- $AD \rightarrow C$.

d- $BC \rightarrow A$.

e- $B \rightarrow CD$.

2.79. Cho Σ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, \dots\}$ và $F = \{AB \rightarrow E, AG \rightarrow I, BE \rightarrow I, E \rightarrow G, GI \rightarrow H\}$. Chứng minh rằng $AB \rightarrow GH$.

2.80. Cho Σ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D, E, G, H\}$, tập Σ PTH $F = \{A \rightarrow D, AB \rightarrow DE, CE \rightarrow G, E \rightarrow H\}$. Tính $(AB)^+$.

2.81.

a - Tìm Σ khóa của $W = \langle R, F \rangle$ trong ví dụ 2.20 và tìm Σ khóa của Σ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$ trong bài tập 2.15.

b - Cho Σ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D, E, H\}$ và $F = \{A \rightarrow E, C \rightarrow D, E \rightarrow DH\}$. Chứng minh rằng $K = \{A, B, C\}$ là khóa duy nhất của W .

c - Cho Σ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D\}$ và

$F = \{AB \rightarrow C, D \rightarrow B, C \rightarrow ABD\}$. Tìm Σ khóa của W .

d - Cho Σ quan hệ $W = \langle R, F \rangle$, với $R = \{A, B, C, D, E, G\}$ và

$F = \{AB \rightarrow C, C \rightarrow A, BC \rightarrow D, ACD \rightarrow B, D \rightarrow EG, BE \rightarrow C, CG \rightarrow BD, CE \rightarrow CG\}$. Tìm Σ khóa của W .

2.82. Xét lược đồ quan hệ của các thuộc tính S (stor), D (department), I (item) và M (manager) với các phụ thuộc hàm $SI \rightarrow D$ và $SD \rightarrow M$.

a) Tìm tất cả các khóa của $SSQH$ $W = \langle \{S, D, I, M\}, F \rangle$.

b) Chứng minh rằng W là 2NF nhưng không là 3NF.

